

Članak 236.

Do donošenja propisa iz stavka 2. članka 1. ovog zakona, kazna zatvora izrečena u prekršajnom postupku, izvršavat će se u posebnim odjeljenjima kazneno-popravnih zavoda Federacije iz čl. 232. i 233. ovog zakona.

U kazneno-popravnim zavodima iz čl. 232. i 233. ovog zakona mogu postojati posebna odjeljenja za izvršenje mjere pritvora po rješenju nadle nog suda, do reguliranja uvjeta izvršenja mjere pritvora kantonalnim- upanijskim propisima.

U slučaju iz st. 1. i 2. ovog članka troškove izdr avanja kazne zatvora i mjere pritvora snosi kanton- upanija.

Članak 237.

Uvjeti iz stavka 1. članka 39. ovog zakona osiguravat će se prema posebnom planu ustanove, sukladno s materijalnim mogućnostima, a najkasnije u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 238.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena zakona o izvršenju sankcija koji su se primjenjivali na teritoriju Federacije, izuzev odredaba kojima se uređuju pitanja iz stavka 2. članka 1. ovog zakona koje će se prestatи primjenjivati danom stupanja na snagu kantonalno- upanijskih propisa iz stavka 1. članka 231. ovog zakona.

Članak 239.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedatelj Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Mariofil Ljubić, v. r.	Predsjedatelj Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Enver Kreso, v. r.
--	--

Na osnovu člana IV. B, 7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ**O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZVRŠENJU KRIVIČNIH SANKCIJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

Proglašava se Zakon o izvršenju krivičnih sankcija u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 25. augusta 1998. godine i na sjednici Doma naroda od 19. augusta 1998. godine.

Broj 01-011-672/98 20. oktobra 1998. godine Sarajevo	Predsjednik Federacije BiH prof. dr Ejup Ganić, s. r.
--	---

ZAKON**O IZVRŠENJU KRIVIČNIH SANKCIJA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE****I - OSNOVNE ODREDBE****Član 1.**

Ovim zakonom uređuje se izvršenje krivičnih sankcija i drugih mjera izrečenih u krivičnom postupku (u daljem tekstu: sankcije), utvrđenih zakonima Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), koji se odnose na: izvršenje kazne zatvora, dugotrajnog i maloljetničkog zatvora, polo aji osuđenih osoba na izdr avanju kazne zatvora, postupanje sa osuđenim osobama, uvjetni otpust, otpuštanje osuđenih osoba i pomoć nakon izdr avane kazne zatvora, ustanove za izvršenje kazne zatvora, privredne jedinice kazneno-popravnih zavoda, radno-pravni status službenika u ustanovama, izvršenje mera sigurnosti, izvršenje odgojnih mera, izvršenje zavodske mera, odgađanje, prekid i prestanak odgojnih mera, pomoć nakon izvršenja zavodske mera i druga pitanja od značaja za izvršenje krivičnih sankcija u Federaciji.

Pitanja koja se odnose na izvršenje novčanih kazni, sankcija za privredne prijestupe, prekršajnih sankcija, mera sigurnosti i odgojnih mera koje nisu regulisane ovim zakonom, uredit će se kantonalnim- upanijskim zakonom.

Član 2.
Osobe prema kojima se izvršavaju sankcije lišavaju se prava ili se ograničavaju u pravima samo u granicama nu nim za ostvarivanje svrhe pojedinih sankcija, u skladu sa zakonom.

Član 3.

Izvršenju sankcije pristupa se kad postane pravosna na odluka kojom je sankcija izrečena i ako za izvršenje sankcije nema zakonskih smetnji.

Sa izvršenjem sankcije mo e se otpočeti i prije nego što je postala pravosna na odluka kojom je sankcija izrečena samo ako je to zakonom posebno predviđeno.

Član 4.

Kada su ispunjeni uvjeti da se pristupi izvršenju sankcije, nadle ni sud određen zakonom kantona- upanija (u daljem tekstu: sud) obavezan je preuzeti potrebne radnje da se izvršenje sankcije provede bez odgađanja u skladu sa ovim zakonom.

Izvršenje sankcije mo e biti odgodeno samo u slučajevima i pod uvjetima predviđenim zakonom.

Član 5.

Organi vlasti, ustanove i druge pravne osobe u čiji djelokrug spada primjena zdravstvenih, socijalnih, odgojnih ili drugih mera od značaja i za izvršenje pojedinih sankcija, obavezni su saradivati sa ustanovama.

Radi što potpunijeg ostvarivanja svrhe pojedinih sankcija, ustanove će saradivati sa pravnim osobama koje bi im prema svojoj djelatnosti mogle pruiti pomoć.

Ustanove su du ne omogućiti pristup i razgovor sa osuđenim osobama domaćim i međunarodnim organizacijama i drugim institucijama nadle nim za praćenje i ostvarivanje ljudskih prava i osnovnih sloboda u skladu sa zakonom i odgovarajućim međunarodnim dokumentima.

Član 6.

Osoba prema kojoj je primijenjena sankcija ne plaća troškove izvršenja, osim troškova novčane kazne, kao i drugih troškova, u skladu sa zakonom.

Član 7.

Za podneske, službene radnje, rješenja i druge akte u vezi sa izvršenjem sankcija ne plaća se taksa.

Član 8.

Radi praćenja, proučavanja i unapređenja sistema izvršenja sankcija, federalni ministar pravde (u daljem tekstu: federalni ministar), mo e osnovati stručni savjet iz reda predstavnika naučnih ustanova, sudova, organa uprave, stručnih udruženja i drugih institucija koje se bave pitanjima odgoja i kriminaliteta.

Član 9.

Poslovi izvršenja sankcija propisani ovim zakonom su poslovi od posebnog interesa za Federaciju.

II - IZVRŠENJE KAZNE ZATVORA, DUGOTRAJNOG ZATVORA I MALOLJETNIČKOG ZATVORA**1. Opće odredbe****Član 10.**

Svrha izvršenja kazne zatvora, dugotrajnog zatvora i maloljetničkog zatvora (u daljem tekstu: kazna zatvora) je da osudene osobe tokom izdr avanja kazne, kroz sistem savremenih odgojnih mera, usvoje društveno prihvatljive vrijednosti u cilju

lakšeg uključivanja u uvjete ivota na slobodi i da se ponašaju u skladu sa zakonom i ispunjavaju du nosti građanina.

Član 11.

Postupanje s osuđenim osobama mora biti čovječno i s poštovanjem njihovog ljudskog dostojanstva, s očuvanjem njihovog tjelesnog i duševnog zdravlja, vodeći pri tome računa da se odr i potreban red i disciplina.

Zabranjeno je provođenje bilo kakve torture i drugih surovih, neljudskih ili nehumanih i poni avajućih postupanja od strane slu benih osoba ustanove prema osuđenim osobama.

U postupanju sa osuđenim osobama ne smije biti diskriminacije zasnovane na rasi, boji ko e, polu, jeziku, religiji ili vjerovanju, političkim ili drugim uvjerenjima, nacionalnom i socijalnom porijeklu, srodstvu, ekonomskom ili nekom drugom statusu.

Član 12.

Osuđena osoba ima pravo zadovoljavati svoje vjerske potrebe.

Ustanove su obavezne obezbijediti uvjete za zadovoljavanje vjerskih potreba.

Član 13.

S osuđenim osobama treba postupati na način koji u najvećoj mjeri odgovara ličnosti osuđenog i prilagođen postignutom uspjehu u tretmanu.

Radi postizanja uspješnog tretmana obavlja se klasifikacija osuđenih osoba.

Član 14.

Kod osuđenih osoba treba razvijati osjećanje lične odgovornosti za njihove postupke i podsticati ih da u svom tretmanu i sami sudjeluju.

Tokom izvršenja kazne zatvora osigurat će se osuđenima sudjelovanje u odr avanju reda i discipline, kao i u odgojnim, kulturnim, sportskim i drugim djelatnostima.

Član 15.

Osuđene osobe izdr avaju kaznu zatvora, u pravilu, skupno.

Kada to zahtijeva zdravstveno stanje osuđene osobe ili kad je to predviđeno zakonom mo e se odrediti da osuđena osoba izdr ava kaznu odvojeno od ostalih.

Muške i enske osobe izdr avaju kaznu zatvora odvojeno.

Maloljetne osobe izdr avaju kaznu zatvora, u pravilu, odvojeno od punoljetnih osoba.

Član 16.

Osuđenim osobama na izdr avanju kazne zatvora osiguravaju se prava i pogodnosti predvidene ovim i drugim zakonima i propisima donesenim na osnovu tih zakona.

Član 17.

Osuđenim osobama omogućit će se rad u skladu sa njihovim psihofizičkim i stručnim sposobnostima i mogućnostima ustanove.

Rad osuđenih osoba treba biti koristan i da što više odgovara savremenom načinu obavljanja rada iste vrste na slobodi.

Svrha ovog rada je da osuđeni steknu, odnosno odr i povećaju svoje radne sposobnosti, radne navike i stručno znanje radi što lakšeg uključivanja u koristanivot na slobodi.

Osuđene osobe svojim radom ostvaruju sredstva koja slu e za njihove lične potrebe i za plaćanje zakonskog izdr avanja i drugih obaveza, u skladu sa zakonom.

Postizanje ekonomске koristi od rada osuđenih osoba ne smije ići na štetu ostvarenja svrhe toga rada.

Član 18.

Za osuđene osobe za koje je to potrebno organizuje se nastava za opću i stručnu izobrazbu i ospozobljavanje.

U svrhu postizanja opće izobrazbe i tretmana osuđenih tokom izvršenja kazne zatvora, organizuju se razni oblici školovanja, tečajeva, slobodnih aktivnosti, kulturno-prosvjetnog rada i tjelesne kulture i omogućuje čitanje knjiga i dnevne štampe, kao i korištenje drugih sredstava informisanja.

Član 19.

Radi poticanja vlastitih napora osuđenih osoba za uključivanje u redovanivot na slobodi, osuđeni za koje se s osnovom mo e očekivati da će se na slobodi dobro vladati i da neće vršiti krivična djela mogu se pustiti na uvjetni otpust, u skladu sa Krivičnim zakonom Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Krivični zakon Federacije).

Član 20.

Osuđenim osobama otpuštenim sa izdr avanje kazne zatvora pru it će nadle ni organi, ustanove i druge pravne osobe potrebnu pomoć za njihovo lakše i br e uključivanje u redovanivot na slobodi.

2. Upućivanje na izdr avanje kazne zatvora

Član 21.

Osuđene osobe upućuju se na izdr avanje kazne zatvora u odgovarajuću ustanovu prema pravosna noj presudi suda kojom je ta kazna izrečena.

Član 22.

Upućivanje osuđenih osoba na izdr avanje kazne zatvora vrši sud na čijem području osuđeni ima prebivalište, odnosno boravište.

Član 23.

Sud je du an poduzeti potrebne radnje radi izvršenja kazne zatvora odmah nakon prijema izvršne odluke, a najkasnije u roku od tri dana od dana njenog prijema.

Član 24.

Sud poziva osuđenu osobu koja se nalazi na slobodi i saopštava mu dan kada treba da se javi radi izvršavanja kazne zatvora u određenu ustanovu.

Dan javljanja toj ustanovi određuje se tako da osuđenoj osobi ostane najmanje osam, a najviše 15 dana do dana javljanja na izdr avanje kazne zatvora.

Pri saopštenju sud predaje osuđenoj osobi uputni akt, kao i voznu kartu ako za odlazak treba koristiti prevozna sredstva javnog saobraćaja.

Sud je du an, prilikom upućivanja osuđene osobe na izdr avanje kazne zatvora istovremeno ili najkasnije u roku od tri dana obavijesti ustanovu kog dana osuđena osoba treba da se javi na izdr avanje kazne zatvora.

Uz uputni akt sud će obavezno dostaviti prepis presude i izvod iz kaznene evidencije.

Ustanova je du na da u roku od osam dana obavijesti sud o stupanju osuđene osobe na izdr avanje kazne zatvora.

Ako se osuđena osoba koja je na slobodi ne javi određenog dana radi izdr avanja kazne zatvora, ustanova će o tome obavijestiti sud najkasnije u roku od tri dana, od dana određenog za javljanje u ustanovu.

Ako se uredno upućena osuđena osoba ne javi ustanovi u određenom roku, sud će izdati naredbu sudskej policiji, da se ta osoba prinudno sproveđe.

Za osuđene osobe koje se kriju ili se nalaze u bjekstvu sud donosi naredbu za izdavanje potjernice koju dostavlja nadle nom organu za unutrašnje poslove.

Kada osuđena osoba bude uhvaćena sprovodi se u ustanovu.

Troškove sprovodenja u slučaju iz st. 8. i 9. ovog člana snosi osuđena osoba.

Član 25.

Početak izvršenja kazne zatvora računa se od dana kada se osuđena osoba sama javi radi izdr avanja kazne zatvora, odnosno od dana kada bude sprovedena u ustanovu.

Član 26.

Ako osuđena osoba koja se upućuje na izdr avanje kazne zatvora ima maloljetnu djecu ili druge osobe o kojima se isključivo stara, sud će o tome obavijestiti nadle ni organ starateljstva.

Federalni ministar, uz saglasnost zamjenika federalnog ministra pravde, donosi Pravilnik o kriterijima za upućivanje osuđenih osoba na izdr avanje kazne zatvora.

3. Odlaganje izvršenja kazne

Član 27.

Osuđenoj osobi koja se nalazi na slobodi mo e se, na njenu molbu, ili s njenim pristankom na molbu članova u e porodice ili na prijedlog nadle nog organa socijalnog staranja, odlo iti izvršenje kazne zatvora:

- 1) ako je oboljela od te e akutne bolesti;
- 2) ako se desio smrtni slučaj ili teška bolest u u oj porodici osuđene osobe;
- 3) ako je odlaganje potrebno radi izvršenja ili dovršenja izuzetno neodlo nih poljskih ili sezonskih radova ili radova izazvanih elementarnim nepogodama ili drugim udesom, a porodica osuđene osobe nema drugih članova porodice sposobnih za rad, niti se zbog slabog imovnog stanja ili iz drugih opravdanih razloga mo e anga ovati druga osoba za obavljanje ovih poslova;
- 4) ako je osuđena osoba obavezna da izvrši određeni posao koji je već počeo, a uslijed neizvršenja posla nastala bi neotklonjiva ili znatnija šteta;
- 5) ako je odlaganje osuđenoj osobi potrebno zbog završetka školovanja ili polaganja ispita za koji se pripremala;
- 6) ako su zajedno sa osuđenom osobom osuđeni njen bračni drug ili drugi članovi zajedničkog domaćinstva ili ako se oni već nalaze na izdr avanju kazne zatvora, a istovremenim izdr avanjem kazne svih tih osoba bilo bi ugro eno izdr avanje maloljetnih, bolesnih ili starih članova domaćinstva;
- 7) ako je osudena ena koja doji dijete mlađe od godinu dana ili koja je trudna;
- 8) ako je osudena osoba hranilac porodice, a stupanjem na izdr avanje kazne zatvora bilo bi ugro eno izdr avanje porodičnog domaćinstva.

Izvršenje kazne u slučaju iz tačke 1. stava 1. ovog člana, mo e se odlo iti dok bolest traje, u slučajevima iz tač. 2., 3., i 4. najdu e tri mjeseca, u slučajevima iz tač. 5., 6. i 8. najdu e šest mjeseci, a u slučajevima iz tačke 7. do navršene jedne godine ivota djeteta.

Član 28.

Molba za odlaganje izvršenja kazne zatvora podnosi se u roku od tri dana od dana uručenog uputnog akta iz stava 1. člana 24. ovog zakona.

Ako je razlog za odlaganje izvršenja kazne zatvora iz tač. 1. i 2. stava 1. člana 27. ovog zakona, nastao nakon tog roka, molba se mo e podnijeti do dana kada osuđena osoba treba da se javi radi izdr avanja kazne.

U molbi se moraju navesti razlozi i dokazi o činjenicama koje opravdavaju odlaganje.

O molbi za odlaganje izvršenja kazne zatvora rješava sud koji je du an u roku od pet dana od dana prijema molbe donijeti rješenje.

Prije donošenja rješenja sud mo e izvršiti potrebna provjeravanja radi utvrđivanja činjenica navedenih u molbi.

Molbu koja nije podnesena u roku i molbu u kojoj nisu navedeni razlozi, dokazi i činjenice, sud će rješenjem odbaciti.

Do donošenja rješenja o molbi odla e se početak izvršenja kazne zatvora.

Ako se molba za odlaganje ponovo podnosi iz istih razloga iz kojih je ranija molba odbijena, sud će rješenjem takvu molbu odbaciti.

Član 29.

Protiv rješenja kojim se odbija ili odbacuje molba za odlaganje izvršenja kazne zatvora osuđena osoba ima pravo albe u roku od tri dana od dana prijema rješenja nadle nog kantonalnog- upanijskog suda.

Žalba odla e izvršenje kazne.

Nadle ni kantonalni- upanijski sud du an je donijeti rješenje po albi iz stava 1. ovog člana u roku od tri dana od dana prijema albe, a u roku od pet dana od dana donesenog rješenja, du an je dostaviti ga nadle nom суду za izvršenje kazne zatvora.

Protiv rješenja kantonalnog- upanijskog suda po albi iz stava 3. ovog člana, ne mo e se pokrenuti upravni spor.

O odlaganju izvršenja kazne zatvora sud će obavezno obavijestiti ustanovu u koju se upućuje osuđena osoba.

Član 30.

Osoba pozvana na odslu enje vojnog roka koja je osuđena na kaznu zatvora upućuje se na izdr avanje kazne zatvora prije slu enja vojnog roka.

Osobi koja je u toku odslu enja vojnog roka osuđena na kaznu zatvora do šest mjeseci za učinjeno krivično djelo prije stupanja na odslu enje vojnog roka ili vojnu vje bu, odlo it će se početak izvršenja kazne zatvora do završetka vojnog roka, odnosno vojne vje be.

Izvršenje kazne odlo it će se i osobi osuđenoj na kaznu zatvora do dvije godine za krivično djelo učinjeno prije stupanja na odslu enje vojnog roka, kojoj do završetka vojnog roka ne preostaje više od šest mjeseci.

Član 31.

Kad nadle ni tu ilac na osnovu zakonskog ovlaštenja zatra i odlaganje izvršenja kazne zatvora, sud neće pozivati osuđenu osobu radi izvršenja kazne, a ako ga je već pozvao, ali još nije prošao rok javljanja ustanovi, donijet će rješenje o odlaganju izvršenja kazne zatvora.

Odlaganje izvršenja kazne zatvora u slučaju iz stava 1. ovog člana, traje dok tu lac ne obavijesti sud da se mo e otpočeti sa izvršenjem kazne zatvora, odnosno dok ne bude donesena odluka o pravnom sredstvu tu ioca.

4. Prijem i klasifikacija osuđenih osoba

Član 32.

Osuđena osoba prima se u ustanovu na osnovu uputnog akta suda.

Prilikom prijema u ustanovu, utvrdit će se identitet osuđene osobe koja će se smjestiti u prijemno odjeljenje.

Osoba osuđena na kaznu zatvora do jedne godine zadr at će se u prijemnom odjeljenju do 15 dana, a osobe osudene preko jedne godine zatvora, najdu e 30 dana.

Član 33.

Sav novac, vrijednosti i ostala imovina koja pripada osuđenoj osobi, a koju prema kućnom redu ustanove ne smije dr ati, mora se prilikom prijema osuđene osobe pohraniti na sigurnom mjestu, o čemu će se napraviti popis.

Imovina iz stava 1. ovog člana vraća se osuđenoj osobi prilikom otpuštanja iz ustanove ili se predaje članovima njegove porodice uz saglasnost osuđene osobe.

Član 34.

U prijemnom odjeljenju osuđena osoba se upisuje u matičnu knjigu, za nju se formira osobni list i utvrđuje zdravstveno stanje.

Osoba osuđena na kaznu zatvora preko šest mjeseci, fotografirat će se.

Za vrijeme boravka u prijemnom odjeljenju, utvrđuje se prijedlog tretmana osudene osobe.

Uputstvo o matičnim knjigama, osobnom listu i načinu određivanja tretmana osuđenih osoba, donosi federalni ministar.

Član 35.

U toku izvršenja kazne zatvora može se vršiti reklassifikacija osuđenih osoba, zavisno od postignutog uspjeha u tretmanu.

Član 36.

Na početku izdr avanja kazne zatvora osuđena osoba se upoznaje s pravilima kućnog reda, s pravima i du nostima u toku izdr avanja kazne zatvora, s načinom na koji može ostvariti svoja prava i s disciplinskim prekršajima i kaznama koje se za njih mogu izreći.

Odredbe ovog zakona kao i ostali propisi o izvršenju kazne zatvora, koji se odnose na prava i du nosti osuđenih osoba, treba da budu dostupni osuđenim osobama u toku izdr avanja kazne zatvora, o čemu se stara rukovodilac ustanove.

Član 37.

O datumu stupanja i o datumu otpuštanja sa izdr avanja kazne zatvora ustanova će odmah obavijestiti nadle ni organ za unutrašnje poslove na čijem području se osuđena osoba vodi u evidenciji prebivališta odnosno boravišta, kao i nadle ni organ za poslove odbrane kod koga se ta osoba vodi u vojnoj evidenciji (u daljem tekstu: nadle ni organ odbrane).

III - POLOŽAJ OSUĐENIH OSOBA NA IZDRŽAVANJU KAZNE ZATVORA

1. Smještaj i higijenski uvjeti

Član 38.

Smještaj osuđenih osoba u ustanovi mora odgovarati higijenskim zahtjevima predviđenim ovim zakonom i mjesnim klimatskim prilikama.

Član 39.

Svakoj osuđenoj osobi, u pravilu, osigurava se posebna soba za spavanje, osim u slučajevima kada se smatra da zajednički smještaj više osuđenih osoba ima određenih prednosti.

Svaka osuđena osoba mora imati poseban krevet i posteljinu.

Zajednički boravak osuđenih osoba osigurava se na radnom mjestu, u procesu obrazovnih aktivnosti, prilikom objedovanja, za vrijeme slobodnih aktivnosti, u dnevnom boravku i sličnim prilikama.

Član 40.

U svim prostorijama u kojima borave osudene osobe mora se osigurati zadovoljavanje zdravstvenih i higijenskih potreba, dovoljna količina zraka, svjetla, grijanja i ventilacije i sa najmanje četiri metra kvadratna, ali ne manje od deset kubnih metara prostora na svaku osuđenu osobu.

U prostorijama u kojima borave osudene osobe prozori moraju biti dovoljno veliki da omogućuju rad i čitanje pod prirodnim svjetлом u uobičajenim uvjetima, da omogućuju ulaz svejeg zraka, osim ako ne postoje klimatski uredaji, da svojim izgledom i veličinom odgovaraju standardnim prozorima.

Vještačko osvjetljavanje mora odgovarati postojećim standardnim normama.

Sanitarni uredaji moraju omogućiti svakoj osuđenoj osobi zadovoljavanje fizioloških potreba u čistim i pristojnim uvjetima.

Svakoj osuđenoj osobi mora se omogućiti korištenje prikladnih uredaja za kupanje i tuširanje pri temperaturi koja odgovara klimatskim uvjetima i u razmacima koji omogućavaju odravanje normalne lične higijene, ali najmanje jedanput u sedmici.

Sve prostorije ustanove moraju se propisno odravati i redovno čistiti.

Član 41.

Osuđene osobe treba da odravaju ličnu higijenu za koju im treba osigurati vodu i toaletni pribor.

Iz zdravstvenih razloga, a u cilju očuvanja samopoštovanja, osuđenim osobama treba omogućiti njegovanje normalne brade i kose, a muškarcima redovito brijanje.

Član 42.

U ustanove koje ne ispunjavaju uvjete iz čl. 38. do 41. ovog zakona, ne mogu se upućivati na izdavanje kazne zatvora osuđene osobe o čemu odlučuje federalni ministar.

2. Odijevanje i ishrana osuđenih osoba

Član 43.

Osuđenim osobama kojima nije dopušteno nošenje vlastite odjeće osigurava se odjeća i obuća koja je prikladna klimatskim uvjetima tako da im se ne ugropava zdravlje.

Odjeća osuđenih osoba, koju osigurava ustanova ne smije djelovati degradirajuće i ponavljajuće.

Pravilnik o odjeći i obući osuđenih osoba donosi federalni ministar.

Član 44.

Osuđenim osobama se osigurava hrana u pravilnim razmacima koja je pripremljena u obrocima koji kvalitetom i količinom zadovoljavaju prehrambene i higijenske standarde, a ujedno su primjereni dobi, zdravlju, vrsti posla koji obavljaju i njihovim vjerskim i kulturnim zahtjevima.

Punoljetnim osuđenim osobama osigurava se hrana kalorične vrijednosti najmanje 12.500 dula dnevno, a maloljetnicima 14.500 dula dnevno.

Pravilnik o ishrani osuđenih osoba, kao i tablicama kalorične vrijednosti hrane donosi federalni ministar.

3. Zdravstvena zaštita

Član 45.

Osuđenim osobama osigurava se ljekarska pomoć i bolničko liječenje.

Troškove liječenja snosi ustanova, osim ako se utvrdi da se osuđeni namjerno ozlijedio.

Član 46.

Svaka ustanova treba da ima svoga ljekara i po mogućnosti organizovanu zdravstvenu zaštitu.

O smještaju osuđenog u bolnicu ustanove ili u ambulantnu sobu iste ustanove odlučuje ljekar.

U slučaju da ne postoji mogućnost liječenja u ustanovi, oboljela osuđena osoba upućuje se u ustanovu u kojoj postoji mogućnost liječenja, a u slučaju hitnosti ili kad postoji opasnost zbog duge prevoza u tu ustanovu, kao i kad ne postoji mogućnost potrebnog specijaliziranog liječenja u toj ustanovi, oboljela osuđena osoba uputit će se u zdravstvenu ustanovu, o čemu odlučuje rukovodilac ustanove.

Vrijeme provedeno u općoj zdravstvenoj ustanovi uračunava se u izvršenje kazne zatvora.

Član 47.

Oboljela osudena osoba ima pravo tražiti da ga na njegov trošak pregleda ljekar specijalista, ako takav pregled nije već odredio ljekar ustanove.

Član 48.

Trudnim osudemim enama i porodiljama osigurava se stručna ljekarska njega.

Dijete može ostati uz majku, na njezin zahtjev, do navršene tri godine ivota, a nakon toga predaje se, u sporazumu s majkom, porodicu ili nadležnom organu socijalne skrbi, koji će poduzeti potrebne mјere za smještaj djeteta.

Osudena ena može se za vrijeme trudnoće zaposliti samo na lakšim radovima, a za vrijeme od šest sedmica prije, a isto toliko poslije porođaja, samo na radovima koje dozvoli ljekar.

Član 49.

Osudena osoba koja za vrijeme izdružavanja kazne zatvora duševno oboli ili pokazuje teške psihičke smetnje, uputit će se u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu.

Član 50.

Medicinska intervencija nad osuđenom osobom, kad za to postoje medicinske indikacije neće se primjenjivati bez njegova pristanka, osim u slučajevima predviđenim propisima iz oblasti zdravstva.

Član 51.

U slučaju nesreće na poslu ili profesionalnog oboljenja, osudene osobe imaju pravo na invalidsko osiguranje po propisima o invalidskom osiguranju.

4. Ograničenje u kretanju osuđenih osoba i pravo na kontakte

Član 52.

Upotreba sredstava za ograničavanje kretanja kao što su lisice, košulje stezulje i ostala sredstva za ograničenje kretanja mogu se koristiti samo kao mјera za spriječavanje bijega za vrijeme sprovodenja osudene osobe, ili iz zdravstvenih razloga po nalogu i kontroli ljekara da bi se osudena osoba zaštitila od samopovrijedivanja ili nasrtanja na druge osudene osobe, kao i u slučajevima da se spriječi uništavanje imovine od strane osuđene osobe.

Sredstva za ograničenje kretanja ne mogu se upotrebljavati kao kazna za osudene osobe.

Član 53.

Osuđenim osobama omogućiti će se da razgovaraju sa inspektorom nadležnim za izvršenje kazne zatvora ili drugim ovlaštenim osobama koje posjećuju ustanovu.

Razgovor iz stava 1. ovog člana obavlja se bez prisustva službenog osoblja ustanove.

Osuđenim osobama mora se omogućiti upućivanje molbi, albi i drugih podnesaka nadležnim organima radi zaštite njihovih prava.

Molbe i prituze moraju se rješavati bez odgađanja.

Član 54.

Osuđenim osobama omogućiti će se kontaktiranje sa njihovim porodicama, osobama ili predstavnicima organizacija koje mogu pomoći u njihovom tretmanu.

Član 55.

Osuđene osobe imaju pravo da se informišu o novostima u svijetu putem dnevne ili periodične štampe, radija, televizije i na drugi pogodan način o čemu se stara rukovodilac ustanove.

Osuđenim osobama stranim državljanima omogućiti će se da budu informisani o njihovom pravu da stupi u kontakt sa diplomatskim ili konzularnim predstavnikom zemlje ili

diplomatskog ili konzularnog predstavništva zemlje koja zastupa interese njihove zemlje ili sa nacionalnim ili međunarodnim organom čija je dunost djelovanje u interesu takvih osoba.

Član 56.

U slučaju teže bolesti ili smrti osudene osobe, uprava ustanove će o tome odmah obavijestiti njegovu u porodicu ili drugu osobu koju je osudena osoba ranije odredila.

Osudena osoba mora biti obaviještena o smrti ili teže bolesti članova u porodici.

U slučajevima iz stava 2. ovog člana osudenoj osobi će se, po mogućnosti, dozvoliti posjeta da vidi preminulog člana u porodici ili da prisustvuje sahrani.

Posmrtni ostaci osudene osobe se isporučuju njenoj porodici ili se sahranjuju u groblje koje odredi ustanova.

IV - PREKID IZDRAŽAVANJA KAZNE ZATVORA I PREMJEŠTAJ**1. Prekid izdružavanja kazne zatvora**

Član 57.

Osuđenoj osobi može se dozvoliti prekid izdružavanja kazne zatvora.

Odredbe čl. 27., 28., 29. i 31. ovog zakona shodno se primjenjuju i na prekid izdružavanja kazne zatvora.

Prekid izdružavanja kazne zatvora izvršiti će se i u slučaju kada sud odredi mjeru privrata za drugo krivično djelo.

O prekidu izdružavanja kazne zatvora rješenjem odlučuje sud koji je izrekao prvostepenu presudu.

U slučaju iz stava 4. ovog člana sud odlučuje u vijeću sastavljenom od trojice sudija.

Član 58.

Molba osudene osobe i mišljenje ustanove dostavlja se sudu u roku od 15 dana.

Član 59.

Protiv rješenja iz člana 57. ovog zakona osudena osoba može izjaviti albu drugostepenom sudu u roku od osam dana od dana prijema rješenja.

Rješenje doneseno po albi je konačno i protiv njega se ne može pokrenuti upravni spor.

Vrijeme provedeno na prekidu izdružavanja kazne zatvora ne računa se u vrijeme izdružavanja kazne zatvora.

Član 60.

Ako se za vrijeme trajanja prekida izdružavanja kazne zatvora utvrdi da su prestale okolnosti zbog kojih je prekid dozvoljen ili je dozvoljen na osnovu lanih isprava ili drugih dokaza, odnosno da se prekid ne koristi u svrhu u koju je dozvoljen, rješenje iz člana 59. ovog zakona će se ukinuti, a osudenoj osobi naložiti da se javi na dalje izdružavanje kazne zatvora odmah, a najkasnije u roku od tri dana od dana prijema rješenja.

Rješenje iz stava 1. ovog člana dostavlja se ustanovi i osudenoj osobi.

Ako se osudena osoba ne javi na dalje izdružavanje kazne zatvora u roku određenom u rješenju, ustanova će postupiti po odredbama iz st. 7. do 9. člana 24. ovoga zakona.

2. Premještaj osuđenih osoba

Član 61.

Nakon izdružavanja jedne trećine kazne zatvora, na molbu osudene osobe ili na prijedlog rukovodioca ustanove može se odobriti premještaj osudene osobe iz jedne u drugu ustanovu.

O premještaju osudene osobe iz jedne u drugu ustanovu odlučuje Federalno ministarstvo pravde (u daljem tekstu: Federalno ministarstvo) uz pribavljeni mišljenje ustanove.

Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana osuđena osoba može uloiti albu federalnom ministru.

Ako je odbijena molba iz stava 1. ovog člana, nova molba može se podnijeti nakon isteka roka od šest mjeseci od dana donošenja rješenja iz stava 2. ovog člana.

V - POSTUPANJE SA OSUĐENIM OSOBAMA

1. Rad osuđenih osoba i naknada za rad

Član 62.

Osuđenim osobama se određuje vrsta posla u skladu sa potrebama njihovog tretmana, njihovim psihofizičkim sposobnostima, sklonostima, ličnim svojstvima i stečenim stručnim sposobnostima, prema mogućnostima koje postoje u ustanovi i prema potrebama odravanja discipline.

U određivanju vrste posla voditi će se računa i o elji osuđenih osoba da rade određeni posao.

Organizacija i metode rada u privrednim jedinicama ustanove treba da odgovaraju savremenim radnim standardima i tehnikama, kao i modernim sistemima rukovođenja proizvodnim procesima.

Član 63.

Osuđenim osobama sposobnim za rad omogućiti će se rad u privrednim jedinicama (pogonima, radionicama, ekonomijama i drugim organizacionim jedinicama) ustanove, na radilištima izvan kruga ustanove, kao i izvan ustanove.

Pojedinačno upućivanje osuđenih osoba izvan ustanove može se vršiti samo uz saglasnost Federalnog ministarstva.

Član 64.

Osuđena osoba koja na izdravanju kazne zatvora treba da provede do šest mjeseci, a koja je u radnom odnosu, može i za vrijeme izdravanja kazne zatvora nastaviti rad u preduzeću u kojem je dotad radila, ukoliko se s tim saglasi preduzeće i osuđena osoba i ako je to izvodljivo s obzirom na udaljenost preduzeća o čemu odlučuje federalni ministar.

Međusobna prava i obaveze u slučaju iz stava 1. ovog člana regulisati će se ugovorom koji zaključuju rukovodilac ustanove i ovlaštena osoba preduzeća.

Član 65.

Dobit koja se ostvaruje radom osuđenih osoba ne treba da bude prioritetna u odnosu na njihov tretman.

Član 66.

Radno vrijeme osuđenih osoba određuje se po propisima o radnim odnosima koji se odnose na radnike u preduzećima (u daljem tekstu: propisi o radnim odnosima).

Član 67.

Mjere zaštite na radu osuđenih osoba treba da odgovaraju zaštiti na radu u preduzećima u kojima se obavljuju slični poslovi.

Član 68.

Osuđene osobe imaju pravo na osiguranje od nesreće na poslu i profesionalnog oboljenja pod istim uvjetima kao i radnici u preduzećima.

Član 69.

Dnevni i sedmični maksimum radnih sati osuđenih osoba treba da odgovara radnom vremenu utvrđenom prema propisima o radnim odnosima.

Član 70.

Osuđene osobe imaju pravo na dnevni odmor, najmanje jedan dan odmora u sedmici i dovoljno vremena za obrazovanje i druge aktivnosti u skladu sa njihovim programom tretmana.

Član 71.

Osuđenim osobama koje rade i borave u zatvorenim prostorijama mora se omogućiti da provedu na otvorenom prostoru najmanje tri sata dnevno.

Član 72.

Osuđene osobe imaju pravo na naknadu za svoj rad.

Visina naknade za rad zavisi od vrste posla, količine i kvaliteta rada, dužine radnog vremena kao i doprinosa ostvarivanju produktivnosti i ekonomičnosti poslovanja.

Naknada za rad iznosi od jedne četvrtine do jedne polovine plaće koja se može ostvarivati na istim ili sličnim poslovima u preduzećima.

Naknada za produženi rad, rad noću i rad pod otevrenim uvjetima obračunava se u skladu sa propisima o radnim odnosima ili na osnovu ugovora, ako je to povoljnije za osuđene osobe.

Osuđene osobe koje pohađaju praktičnu nastavu imaju pravo na 70% prosječne naknade iz stava 3. ovog člana.

Član 73.

Rukovodilac ustanove donosi Pravilnik o naknadama za rad osuđenih osoba uz saglasnost federalnog ministra.

Član 74.

Osuđenim osobama koje ne rade, a nemaju vlastitih sredstava, osigurati će se podmirivanje najnuđenih potreba davanjem potrebnih stvari (za odravanje lične higijene, dopisivanja i sl.).

Član 75.

Osuđenoj osobi koja oboli na radu ili u vezi s radom u ustanovi pripada naknada za vrijeme sprječenosti za rad po propisima o zdravstvenom osiguranju, osim u slučaju namjernog samopovrjeđivanja.

Član 76.

Osuđena osoba slobodno raspolaže naknadom koju prima za svoj rad.

Izuzetno od odredbe iz stava 1. ovog člana, predmet izvršenja može biti polovina naknade za rad na osnovu izvršene odluke nadležnog suda po kojoj je osuđena osoba obavezna davati izdravanje djeci, bračnom drugu, odnosno roditeljima, naknaditi štetu prouzročenu krivičnim djelom ili podmiriti druge obaveze.

Član 77.

Rukovodilac ustanove može donijeti rješenje da se odnaknade za rad osuđene osobe, kao i novca kojeg je osuđenoj osobi oduzet prilikom dolaska u ustanovu ili mu je poslan, naplati štetu koju je osuđena osoba namjerno ili grubom nepažnjom prouzrokovala za vrijeme izdravanja kazne zatvora, kao i troškovi sprovođenja osuđene osobe do kojih je došlo uslijed njenog bjekstva i drugim slučajevima sprovođenja kad ih po ovom zakonu snosi osuđena osoba.

Protiv rješenja rukovodioca ustanove o visini i naplati štete osuđena osoba može u roku od 15 dana od dana uručenja rješenja izjaviti albu Federalnom ministarstvu.

Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana može se voditi upravni spor.

Ako šteta premašuje vrijednost od 300 KM, a osuđena osoba ne pristaje da je plati, ustanova može naknadu štete ostvariti putem nadležnog suda.

Član 78.

Za pronalaske i tehnička unapređenja ostvarena tokom izdravanja kazne zatvora, osuđenim osobama pripadaju prava shodno općim propisima.

Član 79.

Osuđeni koji su proveli na redovnom radu ukupno najmanje tri mjeseca, uključujući i vrijeme provedeno na liječenju, osim u slučaju

namjernog samopovredivanja, imaju pravo na neprekidni odmor najmanje 18, a najviše do 30 radnih dana tokom jedne godine.

Naknada za odmor osuđenim osobama utvrđuje se po propisima o radnim odnosima.

Visina i način korištenja godišnjeg odmora propisuje se pravilnikom o kućnom redu ustanove.

Član 80.

Kad se po propisima o radu i samo vrijeme provedeno na radu u određenoj vrsti posla priznaje kao osnov za sticanje kvalifikacije, priznat će se za tu kvalifikaciju i vrijeme provedeno na istoj vrsti posla u ustanovi.

2. Obrazovanje osuđenih osoba

Član 81.

Za osudene maloljetnike i mlađe punoljetne osobe koje nemaju završenu osnovnu školu u osmogodišnjem trajanju, ustanova je obavezna organizovati nastavu u cilju sticanja osnovne izobrazbe i nastavu za stručnu izobrazbu i osposobljavanje osuđenih, u skladu sa propisima o osnovnom i srednjem obrazovanju.

Nastava iz stava 1. ovog člana organizuje se i za ostale osudene osobe za koje je to korisno i potrebno.

Ukoliko se pokaže pogodnjim, ustanova može organizovati nastavu iz stava 1. ovog člana u saradnji sa mjesnim školama, o čemu se sklapa poseban ugovor.

Osuđene osobe mogu biti dopisni izvanredni daci i studenti škola i tečajeva van ustanove, ako to razlozi sigurnosti dozvoljavaju i ako se programom tretmana ocijeni da je to potrebno i korisno za postizanje svrhe izvršenja kazne.

Osuđene osobe koje završe određenu školu ili steknu kvalifikacije u ustanovi dobivaju svjedodžbu.

Iz svjedodžbe se ne smije vidjeti da je opća ili druga nabolazba stečena u ustanovi.

Član 82.

Na rad škola koje se osnivaju u ustanovama primjenjuju se propisi o osnovnom i srednjem obrazovanju kantona- upanije na čijem se području nalazi ustanova.

Član 83.

Svaka ustanova treba da ima biblioteku koja je na raspolaganju svim kategorijama osuđenih osoba.

Biblioteka treba da bude snabdjevena širokim assortimanom knjiga za razonodu kao i naučnom literaturom, koju, u skladu sa mogućnostima, treba neprekidno dopunjavati.

Osuđenim osobama treba omogućiti da koriste svoje knjige za čitanje.

Ukoliko je moguće biblioteku treba organizovati u saradnji sa lokalnom bibliotekom.

Član 84.

U okviru slobodnog vremena u ustanovi organizuju se slobodne aktivnosti, (fizička kultura i razni oblici kulturno-prosvjetnog rada), kao dopunski oblik općeg, fizičkog i stručnog obrazovanja i radi sticanja pozitivnih navika za racionalno korištenje slobodnog vremena poslije puštanja na slobodu.

U cilju ostvarivanja aktivnosti iz stava 1. ovog člana, osuđene osobe mogu osnivati sportske, dramske, literarne, muzičke i druge sekcije i organizovati priredbe i takmičenja.

3. Prava i pogodnosti

Član 85.

Osuđene osobe imaju pravo primati pismena od organa vlasti i drugih institucija i upućivati im podneske u svrhu zaštite svojih prava i zakonom zaštićenih interesa, bez ograničenja i kontrole.

Strani državljanini mogu se obraćati i konzularnim organima svoje države ili državama koja štiti njihove interese, ukoliko posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Osobe bez državljanstva i izbjeglice mogu se obraćati institucijama koje po pravilima međunarodnog prava štite interese tih osoba.

Član 86.

Osuđene osobe imaju pravo dopisivati se sa članovima svoje porodice bez ograničenja.

Član 87.

Osuđene osobe imaju pravo primati posjete članova u evo porodice, a po odobrenju ustanove mogu ih posjećivati i druge osobe, u skladu sa pravilnikom o kućnom redu ustanove.

Ako je osuđena osoba strani državljanin, konzularni predstavnik njegove države ili državama koja štiti njegove interes države, ima pravo, u granicama kućnog reda, posjećivati osuđenu osobu.

Pravo iz stava 2. ovog člana može se uskratiti samo ako se takvo pravo uskraćuje diplomatskim ili konzularnim predstavnicima Bosne i Hercegovine u državama čiji je državljanin osuđena osoba, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Ako je osuđena osoba bez državljanstva ili izbjeglica, predstavnik međunarodne organizacije koja štiti interes osoba bez državljanstva, odnosno izbjeglica, ima pravo, u granicama kućnog reda, posjećivati te osuđene osobe.

Član 88.

Osuđene osobe imaju pravo primati od članova u evo porodice posiljke sa rubljem, predmetima za ličnu upotrebu, štampu i knjige, te novac koji mogu trošiti, u skladu sa pravilnikom o kućnom redu ustanove.

Član 89.

Osuđenoj osobi može se odobriti vikend u skladu sa postignutim uspjehom u tretmanu, mogućnostima i potrebama ustanove i kada to dozvoljavaju sigurnosni uvjeti za osuđenog.

Član 90.

Osuđenoj osobi može se odobriti dopust do sedam dana tokom godine u slučaju smrti ili izuzetno teške bolesti člana u evo porodice.

Član 91.

Za dobro ponašanje, zalaganje na radu, kao i kad se ocijeni da bi to moglo pozitivno uticati na osuđene osobe, ustanova može osuđenim osobama davati i druge pogodnosti utvrđene pravilnikom o kućnom redu ustanove.

Član 92.

Osuđena osoba ima pravo pritući Federalnom ministarstvu, odnosno odgovarajućem organu uprave kantona- upanije, na rad službenih osoba ustanove zbog povrede njenih prava.

4. Disciplinska odgovornost

Član 93.

Osuđene osobe disciplinski odgovaraju za ponašanja učinjena suprotno zakonu, pravilniku o kućnom redu i narednjima službenih osoba ustanove.

Ponašanja iz odredbe stava 1. ovog člana, predstavljaju disciplinski prekršaj.

Disciplinski prekršaji mogu biti teški i laki.

Teški disciplinski prekršaji su:

- 1) odbijanje naredenja službenih osoba;
- 2) pružanje aktivnog ili pasivnog otpora službenim osobama;
- 3) bjekstvo ili pripremanje bjekstva sa izdavanjem kazne ili pomaganje drugim osobama pri bjekstvu ili pripremanju bjekstva;

- 4) udaljavanje iz ustanove ili sa radilišta bez odobrenja slu bene osobe;
- 5) uivanje i unošenje u ustanovu alkohola i opojnih droga;
- 6) posjedovanje kod sebe nedozvoljenih predmeta;
- 7) neopravданo kašnjenje sa slobodnih izlazaka, odustvovanja ili odmora;
- 8) međusobne svade i tuče;
- 9) izrada ma kakvih predmeta i obavljanje privatnih poslova za sebe ili drugog bez naloga slu bene osobe;
- 10) pjevanje, galama, dovikivanje iz sobe u sobu, odnosno kroz prozor ili po hodnicima, stvaranje nepotrebne guve prilikom postrojavanja, ulaska ili izlaska iz zgrade;
- 11) nepristojno ponašanje prema slu benim osobama;
- 12) izbjegavanje pozdravljanja slu benih osoba;
- 13) neuredno odravanje prostorija za boravak, posteljine, odjeće i obuće;
- 14) pušenje na nedozvoljenom mjestu, bacanje otpadaka i čikova po hodnicima ili u krugu organa;
- 15) ulaz enje u spavaće sobe i druge prostorije u vrijeme kada je to zabranjeno;
- 16) međusobna preprodaja ili trampa bilo kakvih stvari, krađa, kockanje, igranje nedozvoljenih igara;
- 17) unošenje u ustanovu predmeta koje osuđene osobe ne smiju kod sebe imati;
- 18) sve druge radnje koje su zabranjene pravilnikom o kućnom redu, uputstvima i naredbama rukovodioca ustanove.

Laki disciplinski prekršaji uređuju se pravilnikom o kućnom redu ustanove.

Član 94.

Postupak za utvrđivanje disciplinske odgovornosti osuđene osobe mogu pokrenuti rukovodilac ustanove i rukovodioci organizacionih jedinica ustanove.

Osuđene osobe ne mogu biti skupno ka njene za učinjeni disciplinski prekršaj, niti mogu biti ka njene dva puta za istu radnju.

Član 95.

Ako osuđena osoba za vrijeme izdravanja kazne zatvora učini u ustanovi novo krivično djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do godinu dana, kaznit će se kaznom predviđenom za teški disciplinski prekršaj.

Član 96.

Za lakte disciplinske prekršaje mogu se izreći kazne:

- 1) ukor;
- 2) javni ukor.

Za teške disciplinske prekršaje mogu se izreći kazne:

- 1) novčana kazna;
- 2) upućivanje u samicu do 20 dana.

Novčana kazna može iznositi najviše 15% od prosječne mjesečne naknade za rad osuđenih osoba u prethodnom mjesecu u ustanovi.

Disciplinska kazna upućivanja u samicu može se izreći samo za disciplinske prekršaje iz stava 4. tač. 1. do 8. člana 93. ovog zakona.

Član 97.

Disciplinski postupak i izricanje disciplinskih kazni vrši komisija koju imenuje rukovodilac ustanove.

U postupku utvrđivanja odgovornosti osuđenoj osobi se mora omogućiti da iznese svoju odbranu.

Pri izricanju disciplinske kazne iz stava 2. člana 96. ovog zakona može se uvjetno odložiti izvršenje disciplinske kazne za vrijeme do šest mjeseci.

Uvjetno odlaganje izvršenja disciplinske kazne opozvat će se ako uvjetno ka njena osoba u roku za koji je odloženo izvršenje bude ponovo disciplinski ka njena.

Protiv rješenja komisije o izricanju disciplinske kazne osuđena osoba ima pravo albe rukovodilcu ustanove u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Rješenje rukovodioca ustanove doneseno po albi je konačno i protiv njega se ne može voditi upravni spor.

Član 98.

Disciplinska kazna upućivanja u samicu ne može se primjenjivati ako se njenim izvršenjem ugrojava zdravlje osuđene osobe, o čemu pismeno mišljenje daje ljekar ustanove.

U toku izdravanja disciplinske kazne upućivanja u samicu, osuđenoj osobi moraju biti osigurani odgovarajući higijenski i zdravstveni uvjeti.

Član 99.

Prema osuđenim osobama koje zbog svojih postupaka predstavljaju ozbiljnu opasnost za sigurnost osoba i imovine ustanove, može se odrediti mjera usamljenja u trajanju do jedne šestine izrečene kazne, s tim da usamljenje ne može neprekidno trajati duže od tri mjeseca.

Osuđena osoba će se držati za vrijeme trajanja mjere usamljenja odvojeno od ostalih osuđenih osoba.

Izvršenje mjere usamljenja prekinuće se ako se ljekarskim nalazom utvrdi da tjelesno i duševno stanje osuđene osobe ne dozvoljava dalje usamljenje.

Mjera usamljenja može se ukinuti i prije isteka vremena za koje je odredena, ako se u toku njenog izvršenja utvrdi da su prestali razlozi zbog kojih je odredena.

Za vrijeme izdravanja kazne upućivanja u samicu i mjeru usamljenja, osuđenu osobu svaki dan kontroliše ljekar ustanove.

Rješenje u slučaju iz stava 1. ovog člana donosi rukovodilac ustanove uz saglasnost Federalnog ministarstva, a rješenje iz stava 3. i 4. ovog člana donosi rukovodilac ustanove.

Protiv rješenja iz stava 1. ovoga člana osuđena osoba ima pravo albe federalnom ministru, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Rješenje iz stava 7. ovog člana donesenog po albi je konačno i protiv njega se ne može voditi upravni spor.

Pravilnik o uvjetima i načinu izdravanja kazne upućivanja u samicu i mjeru usamljenja, donosi federalni ministar.

5. Pravilnik o kućnom redu

Član 100.

Pravilnikom o kućnom redu ustanove bilo će uredjene organizacija i način izvoda osuđenih osoba na izdravanju kazne zatvora u ustanovama, a naročito: prijem, upoznavanje sa kućnim redom i drugim propisima; smještaj, ishrana i odjevanje; način korištenja zdravstvene zaštite i sprovođenje higijenskih mjer; način i uvjeti zadovoljavanja vjerskih potreba; dopisivanje, prijem posjeta i pošiljki, vrsta i količina prehrabnenih artikala koje mogu primati; uvjeti i način raspolažanja novcem od naknada za rad, nagrada i od novčanih pošiljki; način korištenja neprekidnog odmora; odravanja reda i discipline; postupak za izricanje disciplinskih kazni i mjeru usamljenja; uvjeti i način izvršenja izrečenih disciplinskih kazni; vrste pogodnosti i uvjeti za sticanje i njihovo korištenje; ovlaštenja službenih osoba u ustanovama za davanje pogodnosti; ograničenja na prijem pošiljki, posjeta i korištenje pogodnosti; način organizovanja kulturno-prosvjetnog, zabavnog i sportskog života, slobodne aktivnosti; način otpuštanja i pomoći prilikom otpuštanja sa izdravanja kazne zatvora i druga pitanja koja mogu biti od značaja za uvjete i način izdravanja kazne zatvora.

Pravilnik o kućnom redu ustanove donosi rukovodilac ustanove uz saglasnost federalnog ministra.

VI - IZVRŠENJE KAZNE MALOLJETNIČKOG ZATVORA

Član 101.

Odredbe ovog zakona o izvršenju kazne zatvora primjenjuju se i na izvršenje maloljetničkog zatvora, ako odredbama čl. 101. do 107. ovog zakona nije drukčije propisano.

Član 102.

Kaznu maloljetničkog zatvora osuđeni maloljetnici izdravaju u posebnim ustanovama ili u posebnim odjeljenjima za maloljetnike u ustanovama, u kojima mogu ostati do navršene 23. godine ivota, a ako do tada ne budu izdrali kaznu, uputit će se u ustanovu u kojoj punoljetne osobe izdravaju kaznu zatvora.

Izuzetno od odredbi iz stava 1. ovog člana, u ustanovi za maloljetnike, odnosno u posebnom odjeljenju za maloljetnike ustanove, može ostati osoba koja je navršila 23. godine ivota, ako je to potrebno radi završetka njenog školovanja ili stručnog osposobljavanja, ali najduće do navršene 25. godine ivota.

Osuđene maloljetne osobe moraju imati odvojene prostorije za boravak od ostalih osuđenih osoba, ako se nalaze u posebnom odjeljenju.

Član 103.

U ustanovi za osuđene maloljetnike, odnosno u ustanovi u kojoj se nalazi posebno odjeljenje za maloljetnike, postoji osnovna i srednja škola, u skladu sa propisima o osnovnoj školi i propisima o srednjoj školi ili se u suradnji sa odgovarajućom osnovnom, odnosno srednjom školom osnivaju odjeljenja osnovne, odnosno srednje škole za obrazovanje i odgoj osuđenih maloljetnih osoba.

Osuđena maloljetna osoba može izuzetno pod nadzorom odgajatelja, radi završetka započetog školovanja, pohadati školu izvan ustanove, ako to dozvoljavaju razlozi sigurnosti i tretmana.

Član 104.

U ustanovi osuđenim maloljetnicima osigurava se bavljenje fizičkom kulturom.

Član 105.

Osuđenim maloljetnicima ne može se ograničiti dopisivanje sa roditeljima i drugim bliskim srodnicima.

Član 106.

Osuđenom maloljetniku koji se dobro ponaša i zalaže u učenju i radu rukovodilac ustanove može odobriti dopust radi posjećivanja roditelja i drugih bliskih srodnika.

Dopust se može odobriti dva puta u toku godine i može trajati svaki put do 20 dana.

Član 107.

Osuđenom maloljetniku može se izreći disciplinska kazna upućivanja u samicu najviše do pet dana.

Osuđenom maloljetniku koji pohađa školu omogućit će se da za vrijeme izdravanja kazne samice redovito pohađa nastavu, čita stručnu literaturu i radi školsku zadaću.

Prema osuđenom maloljetniku ne može se primijeniti mjera usamljenja.

VII - UVJETNI OTPUST, OTPUŠTANJE OSUĐENIH OSOBA I POMOĆ NAKON IZDRŽANE KAZNE ZATVORA

1. Uvjetni otpust

Član 108.

O uvjetnom otpustu osuđenih osoba u skladu sa odredbama Krivičnog zakona Federacije odlučuje Komisija za uvjetni otpust.

O uvjetnom otpustu osuđenih osoba koje kaznu zatvora izdravaju u ustanovama Federacije, odlučuje Komisija koju imenuje Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada Federacije).

Komisija za uvjetni otpust ima predsjednika i četiri člana i njihove zamjenike.

Komisija za uvjetni otpust imenuje se od predstavnika Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, Federalnog tuilaštva, Federalnog ministarstva i drugih federalnih organa uprave u čiji djelokrug spadaju poslovi socijalne zaštite i obrane.

Komisija za uvjetni otpust donosi poslovnik o svom radu.

Član 109.

O uvjetnom otpustu Komisija rješava na osnovu molbe osuđene osobe ili članova njegove uče porodice ili na prijedlog rukovodioca ustanove.

Molbe odnosno prijedlozi se dostavljaju Komisiji za uvjetni otpust preko ustanove.

Ustanova uz molbu dostavlja podatke o postignutom uspjehu u tretmanu osuđene osobe i druge podatke od značaja za odluku Komisije, kao i mišljenje o osnovanosti molbe.

Član 110.

Komisija za uvjetni otpust može donijeti jedno rješenje, ako rješava molbe za više osuđenih osoba.

Rješenje se dostavlja ustanovi, koja je dužna, ako je rješenje pozitivno, pismeno obavijestiti osuđenu osobu i sud koji je uputio osuđenu osobu na izdravanje kazne, a ako je rješenje negativno, samo osuđenu osobu.

Ako je podnositelj molbe član porodice, o ishodu ga obavještava Federalno ministarstvo.

Član 111.

Protiv odluke Komisije za uvjetni otpust ne može se izjaviti alba, niti pokrenuti upravni spor.

2. Otpuštanje osuđenih osoba

Član 112.

Osuđena osoba se otpušta iz ustanove onog dana kada joj istekne kazna ili onog dana kada joj počinje teći uvjetni otpust.

Ako posljednji dan izdravanja kazne zatvora pada u neradni dan, osuđena osoba se otpušta posljednjeg radnog dana koji tom danu prethodi.

Izeuzetno od odredbe stava 2. ovog člana, kada je novčana kazna zamjenjena kaznom zatvora, otpuštanje osuđenih osoba iz ustanove vršiće se i u neradne dane.

Ustanova je dužna da o otpuštanju osuđene osobe obavijesti sud u roku od osam dana.

Član 113.

Osuđena osoba koja se otpušta iz ustanove ima pravo na troškove prevoza do svog ranijeg prebivališta ili do mjesta prebivališta njegove uče porodice, a ako je stranac, do graničnog prijelaza.

Troškove prevoza snosi ustanova iz koje je osuđena osoba otpuštena.

Ako osudena osoba koja se otpušta iz ustanove nema odjeću ili obuću, niti sredstava da ih nabavi, ustanova će mu ih dati bez naknade.

Ako je osudena osoba u vrijeme kad se otpušta sa izdravanja kazne teško bolesna i uslijed toga nesposobna za putovanje, ustanova će je smjestiti u najbližu zdravstvenu ustanovu radi liječenja. Ako osudena osoba nema sredstava da plati troškove liječenja, ove troškove za prvi mjesec snosi ustanova, a nakon toga općina u kojoj je osudena osoba imala prebivalište u vrijeme upućivanja na izdravanje kazne zatvora.

Član 114.

Prilikom otpuštanja iz ustanove uvjetno otpuštena osudena osoba naznačit će mjesto u kome će boraviti za vrijeme trajanja uvjetnog otpusta. Po dolasku u ovo mjesto uvjetno otpuštena osudena osoba je dužna da se prijavi organima iz člana 37. ovog zakona.

U slučaju promjene mjesta boravka uvjetno otpuštena osudena osoba dužna je da o tome obavijesti organe iz stava 1. ovog člana.

Član 115.

Osuđenoj osobi, koja je izdravila kaznu zatvora ili je puštena na uvjetni otpust izdaje se potvrda o izdranju kazni, odnosno uvjetnom otpuštanju.

Potvrdu iz stava 1. ovog člana izdaje rukovodilac ustanove.

Obrazac i sadržaj potvrde propisuje federalni ministar.

3. Pružanje pomoći osobi otpuštenoj sa izdravane kazne zatvora

Član 116.

Ako je osudenoj osobi po izlasku na slobodu potrebna pomoć, ustanova će blagovremeno o tome obavijestiti organ uprave nadležne za poslove socijalne zaštite prema mjestu prebivališta osudene osobe.

Član 117.

Nadležne organe za poslove socijalne zaštite pružaju osuđenim osobama koje se otpuštaju sa izdravanja kazne zatvora, u granicama mogućnosti, pomoći koja im je potrebna radi što lakšeg uključivanja u redovitiivot na slobodi i razvijanja kod njih osjećaj obaveze da se i sami angađuju u rješavanju svojih problema.

Pomoći se sastoji naročito u privremenom smještaju i osiguranju ishrane, osiguranju noge liječenja, iznalaženju nove sredine u kojoj će osudena osoba živjeti, u sređivanju porodičnih prilika, u pronalaženju zaposlenja i dovršenja započetog stručnog osposobljavanja i davanja novčane pomoći za podmirivanje nadnjih potreba.

Član 118.

Ustanova će omogućiti predstavnicima organa zdravstva i socijalne zaštite, službenim organizacijama da posjećuju osuđene osobe radi upoznavanja njihovih ličnih i porodičnih problema i sudjelovanja u njihovom rješavanju, kao i radi organizovanja prihvata koji im je potreban nakon izlaska na slobodu.

VIII - USTANOVE ZA IZVRŠENJE KAZNE ZATVORA

1. Opća odredba

Član 119.

Za izvršenje kazne zatvora, u skladu sa ovim zakonom, osnivaju se ustanove za izvršenje kazne zatvora kao posebne federalne ustanove.

Ustanove iz stava 1. ovog člana su kazneno-popravnih zavoda koji se osnivaju i ukidaju ovim ili drugim posebnim federalnim zakonom.

Kazneno-popravni zavodi nemaju svojstvo pravnog lica.

O pitanjima organizacije i načina rada ustanova iz stava 2. ovog člana, primjenjuju se propisi koji se odnose na federalne organe uprave, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

U kazneno-popravnim zavodima izvršavaju se sve kazne zatvora izrečene u krivičnom postupku.

2. Organizacija kazneno-popravnih zavoda

Član 120.

Kazneno-popravni zavodi osnivaju se kao:

- 1) kazneno-popravni zavod za muške osobe,
- 2) kazneno-popravni zavod za maloljetnike,
- 3) kazneno-popravni zavod za žene,
- 4) kazneno-popravni zavod za maloljetnice,
- 5) kazneno-popravni zavod - bolnica.

U kazneno-popravnim zavodima iz tač. 1. i 3. stava 1. ovog člana mogu postojati posebna odjeljenja za izvršenje maloljetničkog zatvora i posebna odjeljenja za izvršenje odgojne mjere upućivanja u odgojno-popravni zavod.

Član 121.

Prema stupnju osiguranja i ograničenja slobode kretanja osuđenih osoba, kao i primjenjenim mjerama postupanja prema tim osobama, kazneno-popravni zavodi mogu biti zatvorenog, poluotvorenog i otvorenog tipa.

U kazneno-popravnim zavodima zatvorenog tipa mogu postojati odjeli poluotvorenog tipa, a u poluotvorenim kazneno-popravnim zavodima odjeli otvorenog tipa.

Član 122.

Unutrašnja organizacija kazneno-popravnog zavoda utvrđuje se Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji koji donosi rukovodilac zavoda uz saglasnost Vlade Federacije.

U kazneno-popravnom zavodu, po pravilu, postoje organizacijske jedinice koje se bave poslovima osiguranja, odgoja - tretmana, zdravstvene zaštite i zapošljavanja osuđenih osoba, kao i općim i zajedničkim poslovima.

Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji mogu se, u zavisnosti od potrebe i prirode poslova, formirati i druge organizacijske jedinice u skladu sa propisima o načelima za utvrđivanje unutrašnje organizacije federalnih organa uprave i federalnih ustanova.

3. Rukovodenje ustanovama i službenici ustanove

Član 123.

Kazneno-popravnim zavodom rukovodi direktor.

U kazneno-popravnom zavodu postoji zamjenik direktora koji zamjenjuje direktora u slučaju njegove odsutnosti i spriječenosti i pomaga direktoru u izvršavanju poslova iz njegove nadležnosti.

Direktora i zamjenika direktora kazneno-popravnog zavoda, bez konkursa, postavlja i razrješava Vlada Federacije, na prijedlog federalnog ministra.

Direktor i zamjenik direktora kazneno-popravnog zavoda postavljaju se na četiri godine i nakon isteka tog roka mogu biti ponovo postavljeni.

Za direktora i zamjenika direktora kazneno-popravnog zavoda može se postaviti osoba koja ima visoku školsku spremu i najmanje pet godina radnog iskustva nakon sticanja te spreme.

Direktor i zamjenik direktora kazneno-popravnog zavoda ne mogu biti iz istog konstitutivnog naroda.

Direktor kazneno-popravnog zavoda, organizuje rad zavoda, uskladjuje rad organizacionih jedinica, nadzire pravilnost i zakonitost rada, predstavlja zavod i vrši druge poslove za koje je nadležan po zakonu i drugim propisima.

Direktor i zamjenik direktora kazneno-popravnog zavoda za svoj rad odgovaraju Vladi Federacije i federalnom ministru.

Član 124.

Direktoru kazneno-popravnog zavoda u rukovodenju pojedinim područjima rada poma u rukovodeći slu benici.

Rukovodeći slu benici u kazneno-popravnom zavodu mogu biti pomoćnici i savjetnici direktora.

Pomoćnike i savjetnike direktora kazneno-popravnog zavoda postavlja i razrješava direktor bez konkursa uz saglasnost federalnog ministra.

Radna mjesta rukovodećih slu benika iz ovog člana i poslove koje obavljaju utvrđuju se pravilnikom o unutarnjoj organizaciji kazneno-popravnog zavoda.

Član 125.

U cilju ostvarenja svrhe izvršenja kazne zatvora iz člana 10. ovog zakona, organizaciona jedinica ustanove nadle na za tretman osuđenih osoba programira i koordinira odgojni rad i ispituje ličnost osuđenika, izrađuje program tretmana za svaku osuđenu osobu, neposredno putem drugih organizacionih jedinica i stručnih instruktora prati rad i ponašanje osuđenih osoba u toku izdravanja kazne zatvora, prikuplja i objedinjuje podatke i zapanja stručnih instruktora, nastavnika i drugih osoba koje neposredno rade sa osuđenim osobama, o vladanju i ponašanju osuđenih osoba, analizira i proučava postignute rezultate i uticaj preduzetih odgojnih mjera, te na osnovu postignutih rezultata preduzima potrebne mjere i unapređuje odgojni rad u ustanovi, primjenjujući savremene oblike i metode rada.

Na poslovima odgoja radi potreban broj odgajatelja s odgovarajućom visokom školskom spremom, tako da na jednog odgajatelja dolazi, po pravilu, do 50 osuđenih osoba.

U kazneno-popravnom zavodu postoji grupa stručnjaka za ispitivanje ličnosti i utvrđivanje programa tretmana osuđenih osoba (psiholog, pedagog, socijalni radnik, ljekar, dipl.pravnik i drugi stručnjaci).

Odgajatelji, psiholozi, pedagozi i socijalni radnici pola u stručni ispit pred komisijom koju imenuje federalni ministar.

Pravilnik o polaganju stručnog ispita osoba iz stava 4. ovog člana, donosi federalni ministar.

Član 126.

Rad osuđenih osoba u kazneno-popravnom zavodu organizuje se u privrednim jedinicama (pogonima, radionicama i ekonomijama).

Radnici na radu u privrednim jedinicama brinu se o organizovanju privrednih jedinica i njihovom poslovanju, organizuju stručnu obuku osuđenih osoba na radnim mjestima u privrednim jedinicama, te obavljaju i druge poslove utvrđene aktom o unutarnjoj organizaciji ustanove.

Radi stručnog ospozobljavanja osuđenih osoba u ustanovama se osigurava potreban broj stručnih instruktora.

Član 127.

Radi pranja ljekarske pomoći osuđenim osobama, u ustanovama se organizuje zdravstvena zaštita.

U kazneno-popravnom zavodu osigurava se, po potrebi, i psihijatrijska slu ba za dijagnostiku i primjenu odgovarajućih mjera.

U kazneno-popravnom zavodu za ene postoje porodiljski odjel i prikladne prostorije za djecu.

Član 128.

Obavljanje upravnih, pravnih, finansijskih, kancelarijskih, kadrovskih i općih poslova vrše slu benici ustanove, u skladu sa pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji ustanove.

Član 129.

Osobe koje zasnivaju radni odnos u ustanovi na poslovima zatvorskog policajca - stra ara (u daljem tekstu: stra ar), pored uvjeta predviđenih za slu benike u federalnim organima uprave,

treba da ispunjavaju zdravstvene i psihofizičke uvjete propisane za policajce Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova - Federalnog ministarstva unutarnjih poslova.

Zdravstvene i psihofizičke sposobnosti kandidata iz stava 1. ovog člana ocjenjuje zdravstvena ustanova koju odredi federalni ministar.

Provjera zdravstvenih i psihofizičkih sposobnosti radnika ustanove koji obavljaju poslove osiguranja obavlja se jedanput godišnje.

Član 130.

Slu benici ustanova i Federalnog ministarstva, koji rade na poslovima kojim se vrši neposredan uticaj na osuđene osobe i stra ari, u pravima iz zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, kao i drugim pravima po osnovu rada - izjednačavaju se sa sudskom policijom i policijom Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova - Federalnog ministarstva unutarnjih poslova, u skladu sa federalnim zakonom.

Zbog posebnih uvjeta rada i prirode poslova i zadataka sredstva za plaće iz stava 1. ovog člana, osiguravaju se u uvećanom iznosu u odnosu na sredstva koja se osiguravaju za plaće drugih federalnih organa uprave.

Federalno ministarstvo vodi evidenciju o osobama iz stava 1. ovog člana i izdaje im uvjerenja o vremenu provedenom na tim poslovima.

Na kojim radnim mjestima osobama pripadaju prava iz stava 1. ovog člana, utvrđuje Vlada Federacije na prijedlog federalnog ministra.

Član 131.

Osoba iz stava 1. člana 130. ovog zakona, koja u vršenju ili povodom vršenja slu benog posla ili zadatka izgubiivot, sahranitiće se o trošku ustanove, odnosno ministarstva, u mjestu koje odredi njegova porodica.

Porodici koju je poginula osoba izdr avala pripada jednokratna novčana pomoć u visini plaće koju je ostvarila posljednih šest mjeseci prije nastanka smrti.

4. Odgovornost slu benika za povrede slu bene du nosti**Član 132.**

Slu benici ustanove odgovaraju za povredu slu bene du nosti.

Slu benici ustanove disciplinski odgovaraju za povrede slu bene du nosti utvrđene ovim i drugim zakonom, drugim propisom i pravilnikom o unutarnjoj organizaciji ustanove.

Povrede slu bene du nosti mogu biti lake i teške.

Kao te a povreda slu bene du nosti smatra se naročito:

- 1) zloupotreba slu benog polo aja i prekoračenja slu benog ovlaštenja;
- 2) povreda obaveze čuvanja slu bene tajne;
- 3) nesavjesno vršenje slu be;
- 4) neopravдан izostanak sa rada u neprekidnom trajanju du em od tri dana;
- 5) nepoduzimanje ili nedovoljno poduzimanje propisanih mjera uslijed čega su nastale ili su mogle nastati štetne posljedice;
- 6) svaka radnja ili propuštanje radnje kojom se onemogućava ili ote ava pravilno i brzo funkcionisanje ustanove;
- 7) odbijanje izvršenja slu benog zadatka;
- 8) svaki odnos sa osuđenom osobom koji je izvan propisanih zadataka i naređenja rukovodioca ustanove i koji ne doprinosi normalnoj primjeni izvršenja kazne zatvora niti je vezan sa odgojem osuđenih osoba;
- 9) nepristojno ponašanje u ustanovi ili van nje koje nanosi očiglednu štetu i ugledu ustanove;
- 10) povreda propisa o osiguranju od opasnosti od po ara, eksplozije ili drugih elementarnih nepogoda;

- 11) nemaran odnos prema povjerenoj imovini, uniformi, naoru anju i opremi;
- 12) dolazak na rad u napitom stanju ili upotreba alkohola ili drugog narkotičkog sredstva koje smanjuje sposobnost za obavljanje slu benih zadataka;
- 13) neovlaštena posluga opreme i sredstava povjerenih za izvršenje slu benih zadataka;
- 14) nedostavljanje ili neblagovremeno dostavljanje izveštaja, isprava i podataka na zahtjev ovlaštenih organa ili organizacija;
- 15) učestalo ponavljanje lakših povreda radnih obaveza i discipline, izvršenje radnje koja po krivičnom zakonu predstavlja krivično djelo protiv slu bene du nosti ili drugo krivično djelo kojim se nanosi šteta ugledu ustanove.

Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji ustanove propisuju se luke povrede slu bene du nosti.

Član 133.

Odredbe Zakona o radnim odnosima i plaćama slu benika organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Slu bene novine Federacije BiH", broj 13/98), shodno se primjenjuju na slu benike ustanova, osim u pitanjima koja su ovim zakonom drukčije uredena.

5. Posebne odredbe o slu bi osiguranja

a) Zatvorska policija - stra a

Član 134.

Slu bu osiguranja u ustanovama vrši zatvorska policija - stra a (u daljem tekstu: stra a).

Stra a osigurava ustanove, radilišta i prostorije u kojima se nalaze, borave i rade osobe lišene slobode, čuvaju te osobe u ustanovama i izvan njih, odravaju unutrašnji red i disciplinu među osobama lišenim slobode, sprovode te osobe i vrše druge poslove određene zakonom, propisima donesenim na osnovu zakona i općim aktima ustanove.

U kazneno-popravnom zavodu za ene unutrašnje osiguranje vrše ene stra ari.

Član 135.

Stra ari su du ni vršiti poslove i zadatke i u slučaju kad je izvršenje tih poslova i zadataka skopčano sa opasnošću po njihovuivot.

Član 136.

Stra ari su naoru anji i uniformisani.

Stra ari imaju pravo na besplatnu uniformu, opremu za izvršenje poslova osiguranja i naoru anje.

Stra ari imaju posebnu slu benu legitimaciju koja im slu i za dokazivanje njihove slu bene funkcije i prava nošenja i upotrebe oru ja.

Slu benu legitimaciju imaju direktori i zamjenici direktora kazneno-popravnih zavoda.

Sadr aji i obrazac slu bene legitimacije iz st. 3. i 4. ovog člana propisuje federalni ministar.

Član 137.

Osoba koja se prima na rad u slu bu osiguranja kao pripravnik, pored uvjeta iz člana 129. ovog zakona za prijem na rad, mora da ispunjava i slijedeće posebne uvjete:

- 1) da je regulisao vojnu obvezu;
- 2) da nije stariji od 25 godina;
- 3) da je završio školu koja daje srednje obrazovanje.

Član 138.

Osoba koja se prvi put prima u slu bu osiguranja prima se kao pripravnik stra ar.

Pripravnički stra traže šest mjeseci.

Za stručno obrazovanje pripravnika stra ara organizuje se praktična obuka putem kurseva, seminara i drugih oblika obrazovanja.

Za vrijeme pripravničkog stra a, pripravnik stra ar se kroz praktičan rad u ustanovi na odgovarajućim poslovima i zadacima, uz stručnu pomoć i pod stručnim nadzorom, osposobljava za samostalno vršenje poslova i zadataka stra ara.

Pripravnik je du an da u roku od tri mjeseca po isteku pripravničkog stra a pristupi polaganju stručnog ispita za zvanje stra ara.

Stručni ispit iz stava 5. ovog člana pola e se pred komisijom koju imenuje federalni ministar.

Član 139.

Pripravnik stra ar koji sa uspjehom ne završi praktičnu obuku neće pristupiti polaganju stručnog ispita.

Pripravniku stra aru iz stava 1. ovog člana, kao i pripravniku stra aru koji nakon završene praktične obuke ne polo i stručni ispit, prestaje rad u ustanovi.

Pripravnik stra ar koji polo i stručni ispit, rasporeduje se na poslove i zadatke stra ara.

Član 140.

Izuzetno za stra aru mo e se bez svojstva pripravnika primiti osoba koja je radila kao sudski policijac, s tim da je du na polo iti stručni ispit iz dopunskih predmeta za zvanje stra ara u roku od šest mjeseci od dana stupanja na rad.

Ispit iz stava 1. ovog člana pola e se pred komisijom iz stava 6. člana 138. ovog zakona, po programu koji utvrđi federalni ministar.

Osobi koja ne polo i stručni ispit iz dopunskih predmeta u roku iz stava 1. ovog člana, prestaje rad u ustanovi.

Član 141.

Oznaku i značku, uniformu, boju i oznake vozila, slu benu zvanja, oznake zvanja i uvjete za sticanje slu benih zvanja stra ara, utvrđuje Vlada Federacije na prijedlog federalnog ministra.

Propise o načinu vršenja slu be osiguranja, naoru anju i opremi, njihovim rokovima trajanja i naknadi kad se upropaste, organizaciji praktične obuke, načinu i programu polaganja stručnih ispita, donosi federalni ministar.

Član 142.

Za stručno obrazovanje stra ara i drugih slu benika koji rade na poslovima izvršenja kazne zatvora federalno ministarstvo mo e organizovati tečajeve, seminare, savjetovanja i druge oblike stručnog usavršavanja.

Federalno ministarstvo mo e odlučiti da se stručno osposobljavanje i usavršavanje pripadnika stra e i određenih slu benika koji rade na poslovima izvršenja kazne zatvora obavlja po posebnom programu u odgovarajućoj školi.

Član 143.

Kada to interesu slu be zahtijevaju, federalni ministar mo e stra ara privremeno uputiti na rad iz jedne u drugu ustanovu u trajanju do šest mjeseci u jednoj kalendarskoj godini.

Uz pristanak stra aru iz stava 1. ovog člana, ovaj rad mo e trajati i du e od šest mjeseci.

Stra ar koji je, u smislu st. 1. i 2. ovog člana, privremeno upućen na rad u drugu ustanovu pripadaju dnevnicu u visini određenoj općim aktom ustanove u kojoj je pripadnik stra e zaposlen, ako je na rad upućen do 30 dana, a ako je upućen na rad preko 30 dana pripada mu naknada za odvojeni ivot.

Stra aru koji je, u smislu st. 1. i 2. ovog člana upućen na rad ne mo e imati manju plaću od prosječne plaće koju je ostvario u posljednja tri mjeseca prije upućivanja.

Troškovi nastali u vezi sa privremenim upućivanjem na rad u drugu ustanovu padaju na teret ustanove u koju se vrši premještaj.

b) Upotreba sredstava prinude i druga ovlaštenja služnih osoba

Član 144.

Sredstva prinude stra ar mo e upotrijebiti samo kada je to neophodno da se spriječi bjekstvo, fizički napad na osoblje ili osudene osobe, nanošenje povrede drugoj osobi, otpor osudene osobe prema zakonitom postupanju slu bene osobe, samoprovrijedivanje ili prouzrokovanje materijalne štete od strane osudjenih osoba.

Član 145.

Pri vršenju slu benih poslova iz člana 144. ovog zakona, stra ari mogu upotrijebiti vatrene oru je samo ako drugačije ne mogu:

- 1) da zaštiteivot ljudi;
- 2) da odbiju neposredni napad kojim se ugrovanjihovivot iliivot slu benih osoba;
- 3) da odbiju napad na objekat koji osiguravaju;
- 4) da spriječebjekstvo osudene osobe iz ustanove za izvršenje kazne zatvora zatvorenog tipa ili iz posebnog odjeljenja zatvorenog tipa;
- 5) da spriječebjekstvo osudene osobe koju sprovode ili osiguravaju.

U slučajevima iz stava 1. ovog člana, stra ari mogu upotrijebiti vatrene oru je samo ako upotrebo fizičke snage, gumene palice ili drugih sredstava prinude predviđenih propisima ne mogu osigurati izvršenje slu benog zadatka.

Stra ari koji vrše slu bu u prisustvu rukovodioca stra e, mogu upotrijebiti vatrene oru je samo po njegovom naređenju ili naređenju osobe koja ga zamjenjuje.

Naređenje za upotrebu oru ja, rukovodilac stra e, odnosno njegov zamjenik, mo e izdati samo u slučajevima iz stava 1. ovog člana.

Rukovodilac ustanove ima ovlaštenje da naredi upotrebu vatrene oru ja kada ocijeni da je nastupio jedan od razloga iz stava 1. ovog člana.

Član 146.

Pri neposrednom bjekstvu osudene osobe iz ustanove ili koja je prilikom sprovođenja pobjegla i sklonila se u stan, odnosno drugu prostoriju, stra ar mo e ući bez naredbe za pretres u stan ili druge prostorije i vršiti pretres radi pronala enja i hvatanja ove osobe.

U slučaju ulaska u stan, odnosno drugu prostoriju, neće se sastavlјati zapisnik, nego će se korisniku, odnosno vlasniku stanu ili prostorije odmah izdati potvrda u kojoj će se naznačiti razlog ulaska u stan odnosno druge prostorije.

Ako je izvršeno pretresanje stana, odnosno prostorija, sastaviti će se zapisnik.

Pretresanje se mo e izvršiti i bez prisustva svjedoka, ako nije moguće osigurati njihovo prisustvo.

Radi hvatanja odbjegle osudene osobe koju neposredno goni kao i radi prevo enja u najbli u zdravstvenu ustanovu osobe koja je ranjena prilikom upotrebe vatrene oru ja, pripadnik stra e ima pravo da se poslu i saobraćajnim sredstvima i sredstvima veze do kojih mo e da dođe, ako to ne mo e izvršiti na drugi način.

O upotrebi saobraćajnog sredstva i sredstva veze izdaje se potvrda vlasniku saobraćajnog sredstva ili sredstava veze radi naknade troškova od ustanove.

Član 147.

O svakoj upotrebi sredstava prinude, (fizička snaga, gumena palica, šmrkovi i hemijska sredstva), i vatrene oru ja prema osudjenim osobama, rukovodilac ustanove du an je odmah izvestiti Federalno ministarstvo.

Član 148.

Ako su sredstva prinude upotrijebljena u granicama ovlaštenja iz člana 144. ovog zakona, a vatrene oru je u granicama ovlaštenja iz člana 145. ovog zakona, isključena je disciplinska i krivična odgovornost stra ara koji je takvo sredstvo upotrijebio.

Federalni ministar donosi bli e propise o upotrebi vatrene oru ja i drugih sredstava prinude, sadr aju zapisnika o pretresu stana i drugih prostorija, potvrde o ulasku u stan i druge prostorije i potvrde o upotrebi saobraćajnog sredstva i sredstva veze.

Član 149.

Ako se protiv stra ara ili rukovodioca ustanove vodi krivični postupak zbog upotrebe sredstava prinude, vatrene oru ja, ili drugih radnji pri vršenju slu benog posla, ustanova će mu osigurati pravnu pomoć u vezi sa vodenjem postupka.

Član 150.

Osobe koje na zahtjev osoba iz st. 3. i 4. člana 136. ovog zakona pru e pomoć u savladavanju ili hvatanju osudene osobe, koje pru aju otpor, koje su se pobunile ili koje su pobegle, pa tim povodom budu povrijedene, razbole se ili trajnije ostanu van radnog odnosa, imaju sva prava iz zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja kao i osobe u stalnom radnom odnosu.

Ako osoba iz stava 1. ovog člana, prilikom pru anja pomoći izgubiivot, sahranit će se na trošak ustanove čijem je radniku pru ila pomoć u mjestu koje odredi njegova porodica.

U slučaju iz stava 2. ovog člana, porodici ili osobi koju je izdrjavavala poginula osoba pripada jednokratna pomoć, koja ne mo e biti manja od šest prosječnih plaća ostvarenih u ustanovi u posljednja tri mjeseca.

Ako se protiv osobe koja je pru ila pomoć iz stava 1. ovog člana povede krivični postupak, osigurat će mu se pravna pomoć.

Za ostvarivanje prava iz ovog člana koristit će se sredstva predviđena u članu 156. ovog zakona.

6. Čuvanje slu bene tajne

Član 151.

Slu benici i namještenici ustanove su du ni čuvati slu benu tajnu.

Obaveza čuvanja slu bene tajne traje i po prestanku radnog odnosa u ustanovi za izvršenje kazne zatvora.

Kao slu bene tajne, u smislu ovog zakona, smatraju se:

- 1) podaci i dokumenti do kojih je slu benik i namještenik došao u vršenju ili povodom vršenja slu benih poslova, odnosno radnih zadataka koji su zakonom, odnosno propisom donesenim na osnovu zakona i općeg akta, predviđeni kao slu bena tajna;
- 2) podaci, dokumenti, mjere i radnje do kojih je slu benik i namještenik došao u vršenju ili povodom vršenja slu benih poslova, odnosno radnih zadataka, a čijim saopštavanjem ili odavanjem na drugi način neovlaštenoj osobi bi se mogao osjetiti ili ote ati rad ustanove, ili bi to bilo štetno po interes ustanove, ili opravдан interes pojedinca ili pravne osobe;
- 3) podaci i dokumenti koji se po propisima o upravi smatraju slu benom tajnom.

Rukovodilac ustanove bli e određuje što se smatra slu benom tajnom, način čuvanja slu bene tajne i oslobođenje od obaveze čuvanja slu bene tajne.

7. Nadzor nad radom ustanova

Član 152.

U cilju osiguranja jedinstvenog sistema izvršenja kazne zatvora, prenošenja pozitivnih iskustava, analiziranja i proučavanja rada pojedinih organizacionih jedinica i pruanja stručne pomoći tim jedinicama, Federalno ministarstvo vrši nadzor nad radom ustanova.

Nadzor nad izvršenjem kazne zatvora obuhvata naročito: zakonito i pravilno postupanje sa osuđenim osobama, nadzor nad organizovanjem i radom ustanova, način odgoja osuđenih osoba, stanje sigurnosti i samozaštite, funkcionisanje službe osiguranja, privredno poslovanje, način sprovođenja zdravstveno-higijenskih mjeru, ishranu i odjevanje osuđenih osoba, kao i uvjete iz čl. 38. do 41. ovog zakona.

Nadzor iz stava 2. ovog člana vrši Federalno ministarstvo preko ovlaštenih radnika (u daljem tekstu: inspektor).

U vršenju inspekcijskog nadzora inspektori iz stava 3. ovog člana, imaju prava i dužnosti i odgovornosti koje po zakonu imaju inspektori federalnih organa uprave, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 153.

O izvršenom inspekcijskom pregledu sastavlja se pismeni izvještaj u koji se unose naročito inspekcijski nalazi i nareduju mjere i rokovi za otklanjanje utvrđenih nepravilnosti, kao i mjere za unapredjenje rada ustanove.

Izvještaj se dostavlja rukovodioцу ustanove.

Ustanova je dužna da postupi po naređenim mjerama.

Na naložene mjere ustanova ima pravo albe federalnom ministru u roku od osam dana od dana prijema izvještaja.

Član 154.

Ustanova je dužna da Federalnom ministarstvu omogući uvid u sve predmete koji se odnose na sprovođenje zakona i drugih propisa i da o tome daju potpune podatke i obavještenje.

Ustanova je dužna za svaku godinu podnijeti izvještaj o svom radu organu iz stava 1. ovog člana, kao i periodične i druge statističke izvještaje.

Član 155.

Kad je to u javnom interesu ili kad to nade za potrebno, radi upoznavanja javnosti, Federalno ministarstvo može davati informacije o pojedinim pitanjima u vezi s izdavanjem kazne zatvora predstavnicima štampe i drugih sredstava javnog informisanja.

Davanja obavještenja i podataka uskratit će se kad se radi o državnoj ili službenoj tajni, kad bi to bilo nepotrebno zbog sigurnosti ili odravanja reda u ustanovi ili ako bi to štetilo ostvarivanju svrhe izvršenja kazne zatvora.

Podatke i obavještenja o radu i stanju u ustanovi kao i drugim pitanjima u oblasti izvršenja kazne zatvora daju organi iz stava 1. ovog člana.

8. Sredstva za rad kazneno-popravnih zavoda

Član 156.

Sredstva za rad kazneno-popravnih zavoda, osiguravaju se u Budetu Federacije, u skladu sa Zakonom o Budetu Federacije.

IX - PRIVREDNE JEDINICE KAZNENO-POPRAVNIH ZAVODA

Član 157.

Radi ostvarivanja svrhe izvršenja kazne zatvora i svrhe rada, određenih ovim zakonom u kazneno-popravnim zavodima postoji privredna jedinica koja u svom sastavu može imati pogone, radionice, ekonomije i druge slične organizacione jedinice.

Član 158.

Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji kazneno-popravnog zavoda, uređuje se postojanje privredne jedinice i utvrđuje naziv, sjedište, djelatnost, način osiguranja sredstava, prava i obaveze osnivača i druge odredbe potrebne za osnivanje i rad privredne jedinice.

Osnivanje privredne jedinice kazneno-popravnog zavoda upisuje se u registar preduzeća (društava) kod nadležnog suda, u skladu sa federalnim propisom.

U sporovima koji nastaju iz poslovanja privredne jedinice, privrednu jedinicu zastupa Federalno pravobranilaštvo.

Član 159.

Ako se iz prihoda ostvarenih poslovanjem privredne jedinice ne mogu izmiriti obaveze nastale zbog obavljanja funkcije privredne jedinice, izmirenje tih obaveza vršit će se iz Budetu Federacije.

Član 160.

Program rekonstrukcije i modernizacije, kao i investicionih ulaganja radi proširenja djelatnosti privredne jedinice, donosi direktor ustanove uz saglasnost Vlade Federacije.

Član 161.

Privredna jedinica može kod banaka koristiti zajmove i kredite pod uvjetima koji valje za preduzeće.

Član 162.

Privredne jedinice kazneno-popravnih zavoda ne plaćaju:

- 1) porez na dobit preduzeća,
- 2) doprinos za gradsko zemljište,
- 3) vodni doprinos,
- 4) druge obaveze za koje je to posebnim zakonom određeno.

Na ukalkulisanu vrijednost rada osuđenih osoba ne plaćaju se nikakvi doprinosi i porezi.

Naknade za rad iz člana 72. ovog zakona smatraju se troškovima poslovanja.

Član 163.

Privredna jedinica dužna je obračunavati porez na dobit iz stava 1. člana 162. ovog zakona i uplatiti u Fond za razvoj ustanova (u daljem tekstu: Fond) koji se vodi na posebnom računu Federalnog ministarstva.

Sredstva iz stava 1. ovog člana koriste se za invensticije u privrednim jedinicama; izgradnju, dogradnju, adaptaciju i opremanje objekata za osuđene osobe; učešće u izgradnji objekata za izvršenje kaznenih sankcija; obezbjedenje sredstava privrednim jedinicama u smislu člana 159. ovog zakona; finansiranje izdavanja kazni zatvora osuđenih osoba; rješavanje stambenih pitanja, kao i druge potrebe u oblasti izvršenja kazne zatvora.

O utrošku sredstava Fonda iz stava 1. ovog člana odlučuje rješenjem federalnog ministarstva.

Član 164.

Privredna jedinica može stupati u poslovno-tehničku saradnju sa preduzećima i drugim pravnim osobama, vodeći računa o ciljevima utvrđenim ovim zakonom.

Član 165.

Privredna jedinica kazneno-popravnog zavoda dužna je voditi posebno računovodstvo po propisima o računovodstvu.

Finansijsko poslovanje privredna jedinica vrši preko posebnog računa kod Zavoda za platni promet.

Član 166.

Odredbe ovog zakona o poslovanju privrednih jedinica ne odnose se na uslužne djelatnosti koje kazneno-popravni zavod obavlja u vlastitoj rabi za svoje potrebe.

Prihodi i rashodi u vezi sa djelatnosti iz stava 1. ovog člana predviđaju se finansijskim planom i predračunom kazneno-po-pravnog zavoda.

X - IZVRŠENJE MJERA SIGURNOSTI

1. Obavezno psihijatrijsko liječenje i čuvanje u zdravstvenoj ustanovi

Član 167.

Mjera sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi izvršava se u posebnoj zdravstvenoj ustanovi osnovanoj samo za tu svrhu ili u posebnom odjeljenju zdravstvene ustanove (u daljem tekstu: posebno odjeljenje).

Član 168.

Posebna zdravstvena ustanova iz člana 167. ovog zakona osniva se i ukida federalnim zakonom.

Federalno ministarstvo zdravstva odlučuje u kojim zdravstvenim ustanovama se osnivaju odjeljenja za izvršenje mjera sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi.

Član 169.

Izuzetno od odredbe člana 167. ovog zakona, mjera sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi može se izvršavati u posebnom odjeljenju u kazneno-popravnom zavodu (u daljem tekstu: posebno odjeljenje zavoda).

Član 170.

Upućivanje osoba na izvršenje mjere sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi vrši sud iz člana 22. ovog zakona.

Član 171.

Prema osobama koje su upućene u zdravstvenu ustanovu radi obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja mogu se primijeniti samo ona ograničenja kretanja i dodira sa ostalim osobama koja su neophodna radi njihovog čuvanja i liječenja ili radi odravanja kućnog reda i discipline u zdravstvenoj ustanovi ili u posebnom odjeljenju.

Kućni red iz stava 1. ovog člana donosi rukovodilac zdravstvene ustanove uz saglasnost organa nadležnih za vršenje nadzora iz člana 176. ovog zakona.

Član 172.

Zdravstvena ustanova u koju je upućena osoba radi obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi dužna je da najmanje jedanput godišnje obavještava o zdravstvenom stanju te osobe sud koji je izrekao mjeru.

Kad se završi liječenje osobe upućene u zdravstvenu ustanovu radi izvršenja mjere sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, zdravstvena ustanova obavijestit će o tome sud koji je izrekao mjeru sigurnosti, a može predložiti uvjetni otpust osobi kojoj još nije istekla kazna zatvora u skladu sa odredbama Krivičnog zakona Federacije.

Ako sud utvrdi da je dalje zadržavanje osobe prema kojoj se izvršava mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi nepotrebno, donijeti će odluku o prestanku mjeru, a zdravstvena ustanova nakon prijema odluke otpustiti će odmah osobu koja je bila smještena u zdravstvenu ustanovu, a ako se radi o osobi iz člana 64. Krivičnog zakona Federacije kome još nije istekla kazna, sudska policija na zahtjev suda, sprovest će osudenu osobu na izdružavanje kazne u odgovarajuću ustanovu.

Član 173.

Osobu kojoj je izrečena mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi sprovodi u zdravstvenu ustanovu sudska policija.

Nalog za sprovodenje osobe iz stava 1. ovog člana, izdaje sud koji je izrekao mjeru sigurnosti.

Član 174.

Osoba prema kojoj je izrečena mjeru sigurnosti iz člana 173. ovog zakona, može ostati u pritvoru ili na slobodi najduže mjesec dana od dana pravosnačnosti sudske odluke.

Ako sud odluči da osobu prema kojoj je izrečena mjeru sigurnosti ostavi u pritvoru, u smislu odredbe stava 1. ovog člana, dužan je donijeti posebno rješenje, po prethodno pribavljenom mišljenju ljkara psihijatra.

Zdravstvena ustanova iz čl. 167. i 169. ovog zakona dužna je primiti upućenu osobu i sprovoditi prema njoj mjeru određene čl. 167. do 174. ovog zakona.

Član 175.

Spoljno osiguranje zdravstvene ustanove ili posebnog odjeljenja zavoda za izvršenje mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi vrše, po potrebi, čuvari te ustanove.

Odredbe ovog zakona o straži i shodno se primjenjuju i na čuvare koji vrše osiguranje iz stava 1. ovog člana.

Član 176.

Nadzor u pogledu izvršenja mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi, kao i posebnog odjeljenja zavoda, vrše Federalno ministarstvo zdravstva.

Nadzor u pogledu zakonitog i pravilnog postupanja prema osobama iz stava 1. ovog člana vrše sud koji je izrekao mjeru i sud na čijem području se nalazi posebna zdravstvena ustanova, odnosno posebno odjeljenje, u kome se izvršava mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi.

Član 177.

Troškovi sporovodenja i izvršenja mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi obezbjeđuju se u Budžetu Federacije.

Član 178.

Bliže propise o izvršenju mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi i posebnom odjeljenju zavoda, donijeti će Federalno ministarstvo zdravstva.

2. Obavezno psihijatrijsko liječenje na slobodi

Član 179.

Mjeru sigurnosti obavezognog psihijatrijskog liječenja na slobodi izvršava se u psihijatrijskim zdravstvenim ustanovama.

U kojoj će se zdravstvenoj ustanovi izvršavati mjeru sigurnosti iz stava 1. ovog člana, određuje Federalno ministarstvo zdravstva.

Član 180.

Sud iz člana 22. ovog zakona dužan je u roku od osam dana od dana pravosnačnosti presude, kojom je izrečena mjeru obavezognog psihijatrijskog liječenja na slobodi, tu osobu uputiti u zdravstvenu ustanovu.

Sud će istovremeno prepis pravosnačne sudske odluke dostaviti i organu uprave nadležnom za poslove socijalne zaštite, (u daljem tekstu: organ socijalnog staranja), prema mjestu prebivališta, odnosno boravištu te osobe.

Član 181.

Zdravstvena ustanova u koju je upućena osoba radi obavezognog psihijatrijskog liječenja na slobodi dužna je primiti tu osobu i svakih šest mjeseci obavještavati o stanju zdravljia te osobe sud koji je izrekao ovu mjeru.

Kada se završi liječenje osobe iz stava 1. ovog člana, zdravstvena ustanova obavijestit će o tome sud koji je izrekao mjeru sigurnosti.

Član 182.

Troškovi izvršenja mjere sigurnosti obaveznog psihijatrijskog liječenja na slobodi osiguravaju se u Bud etu Federacije.

3. Obavezno liječenje narkomana i alkoholičara

Član 183.

Mjera sigurnosti obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara, izrečena uz bezuvjetnu kaznu zatvora, izvršava se u kazneno-popravnim zavodima u kojem postoje uvjeti za takvo liječenje ili zdravstvenoj ustanovi iz člana 167. ovog zakona. Po završenom liječenju, osuđena osoba kojoj još kazna traje upućuje se na izdravanje ostatka kazne zatvora u ustanovu prema rasporedu upućivanja.

Ako do isteka kazne zatvora nije dovršeno obavezno liječenje osudene osobe iz stava 1. ovog člana, ustanova iz koje se otpušta takva osoba obavijestit će o tome sud koji je mjeru izrekao, zdravstvenu ustanovu iz stava 3. ovog člana i organ socijalnog staranja mjesa prebivališta otpuštene osobe, kako bi se organizovao njen prihvat radi nastavka liječenja na slobodi.

Mjera sigurnosti obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara, izrečena uz uvjetnu osudu, izvršava se u zdravstvenoj ustanovi koju odredi Federalno ministarstvo zdravstva.

U slučaju opozivljivanja uvjetne osude, izvršenje mjere sigurnosti obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara sproveće se, odnosno nastaviti će se, po odredbama st. 1. i 2. ovog člana.

Član 184.

Osoba prema kojoj je, uz kaznu zatvora, izrečena mjera sigurnosti obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara upućuje se u ustanovu u kojoj se izvršava ova mjeru.

Upućivanje radi izvršenja mjeru iz stava 1. ovog člana, vrši sud iz člana 22. ovog zakona, a ako se osudena osoba nalazi u pritvoru, upućivanje vrši nadle ni sud na čijem se području osudena osoba nalazi u pritvoru.

Nadzor nad izvršenjem mjeru iz stava 1. ovog člana vrši Federalno ministarstvo.

Član 185.

Ako je mjeru sigurnosti obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara izrečena uz uvjetnu osudu, sud upućuje učinioca krivičnog djela u određenu zdravstvenu ustanovu u kojoj će se sprovesti bolničko ili ambulantno liječenje.

Ako se učinilac ne javi određenoj zdravstvenoj ustanovi na liječenje ili samovoljno napusti započeto bolničko ili ambulantno liječenje, ili odbije da se podvrgne ili izbjegava to liječenje nepridravanjem određene terapije, zdravstvena ustanova obavijestit će o tome sud.

Zdravstvena ustanova obavještava o uspjehu liječenja sud koji je učinioča krivičnog djela uputio, kao i sud koji je izrekao mjeru sigurnosti iz stava 1. ovog člana.

Član 186.

Troškove obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara u kazneno-popravnim zavodima snosi ta ustanova.

Troškove obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara u zdravstvenoj ustanovi, za osobe koje su zdravstveno osigurane, snosi nadle ni zavod zdravstvenog osiguranja.

Troškovi obaveznog liječenja za osobe koje nisu zdravstveno osigurane, kao i dio troškova koje po posebnim propisima snosi sam osiguranik, padaju na teret Bud etu Federacije.

Član 187.

Ovlašćuje se federalni ministar da, uz pribavljeni mišljenje Federalnog ministarstva zdravstva, po potrebi, doneše bili pro-

pise za izvršenje mjeru sigurnosti obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara kada se ta mjeru izvršava u kazneno-popravnim zavodima, a Federalno ministarstvo zdravstva kada se ta mjeru izvršava u zdravstvenim ustanovama.

4. Protjerivanje stranca iz Federacije

Član 188.

Sud koji je donio presudu kojom je strancu izrečena mjeru sigurnosti protjerivanja stranca iz Federacije, obavještava o tome nadle ni organ za unutrašnje poslove na čijem području osuđeni ima prebivalište, odnosno boravište.

Ako je takvom strancu izrečena i kazna zatvora, kad kazna istekne ili bude oproštena ili osuđena strana osoba bude puštena na uvjetni otpust, ustanova će o tome obavijestiti organ za unutrašnje poslove na čijem području se nalazi ta ustanova.

Strancu kome je izrečena mjeru sigurnosti protjerivanja iz zemlje, organ za unutrašnje poslove koji izvršava ovu mjeru sigurnosti odredit će primjeren rok do koga treba da napusti teritoriju Federacije.

Ako stranac koji je dr avljanin susjedne dr ave ne napusti teritoriju Federacije u određenom roku, sprovest će se do granice i predati pograničnim organima susjedne dr ave.

Stranac koji nije dr avljanin susjedne dr ave ili je osoba bez dr avljanstva, uputit će se na boravak u određeno mjesto do napuštanja teritorije Federacije.

Stranac ne smije napustiti mjesto iz stava 5. ovog člana, bez odobrenja nadle nog organa za unutrašnje poslove.

Član 189.

Dok traje mjeru protjerivanja stranca iz zemlje, strancu je zabranjen dolazak na teritoriju Federacije.

Član 190.

Pored odredaba ovog zakona, u izvršenju mjeru sigurnosti protjerivanja stranaca iz Federacije, primjenjivat će se i odredbe federalnog zakona kojim su utvrđena pitanja kretanja i boravka stranaca u Federaciji.

XI - IZVRŠENJE ODGOJNIH MJERA

Član 191.

Svrha izvršenja odgojnih mjer je da se pru anjem zaštite, pomoći i nadzora maloljetnim počiniocima krivnih djela u na jvećoj mjeri obezbjeđuje njihovo odgajanje, popravljanje i pravilan razvoj, a kad je to potrebno i da se sprječe u vršenju krivičnih djela.

Član 192.

U izvršavanju odgojnih mjer s maloljetnicima treba postupati na način koji odgovara njihovom uzrastu i osobnim svojstvima, pridravajući se u radu pedagoških, andragoških i psiholoških principa.

Maloljetnike treba podsticati da aktivno sudjeluju u svom odgajanju, mijenjanju svojih stavova i loših navika i u razvijanju osjećaja odgovornosti za vlastite postupke.

Tokom izvršavanja odgojnih mjer maloljetnicima će se u skladu sa njihovim uzrastom i sposobnostima kao i sklonostima prema određenim zanimanjima, osigurati osnovno i srednje obrazovanje, kao i radno sposobljavanje.

Član 193.

Sud koji je vodio krivični postupak protiv maloljetnika mo e odrediti da se s izvršenjem pojedinih odgojnih mjer mo e početi i prije pravosna nosti sudske odluke, ako je to za odgoj maloljetnika korisno i istovremeno potrebno radi izdvajanja maloljetnika iz sredine u kojoj je ivio, radi pru anja pomoći, zaštite ili smještaja maloljetnika, a kad taj smještaj nije moguće osigurati na drugi način, ili kad je to potrebno da ga se sprječe u vršenju krivičnih djela ili asocijalnog ponašanja.

Član 194.

Nadzor nad zakonitim izvršenjem odgojnih mjera vrši sud koji je izrekao mjeru.

Član 195.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na maloljetnike primjenjuju se i na osobe koje su u toku primjene odgojnih mjera postale punoljetne, kao i na mlade punoljetne osobe kojima je sud izrekao odgojnu mjeru.

Član 196.

Odgojne mjere, osim odgojne mjere upućivanja u odgojno-popravni zavod, izvršava nadle na ustanova socijalne skrbi na način i po postupku predviđenim čl. 191. do 195. ovog zakona i kantonalnim- upanijskim zakonom.

XII - IZVRŠENJE ZAVODSKIH MJERA**1. Upućivanje u odgojnu ustanovu**

Član 197.

Zavodska mjera upućivanja u odgojnu ustanovu izvršava se u odgojnoj ustanovi osnovanoj za tu svrhu, saglasno zakonu.

Član 198.

Odgojna ustanova pru a maloljetniku zaštitu, pomoć i nadzor radi pravilnog odgoja i razvoja, a prema potrebi poduzima i odgovarajuće mjere.

Član 199.

Po prijemu u odgojnu ustanovu, maloljetnik se raspoređuje u odgovarajuću odgojnu grupu, zavisno od uzrasta, završenog razreda škole, psihotjelenskih svojstava i stepena njegove odgojne zapuštenosti.

Odgojna grupa iz stava 1. ovog člana obuhvata najviše 10 maloljetnika i ima posebnog odgajatelja.

Član 200.

U odgojnoj ustanovi maloljetnik se uključuje u osnovnu školu, a u okviru mogućnosti odgojne ustanove i uz saglasnost roditelja i maloljetnika uključuje se u odgovarajuću školu srednjeg obrazovanja.

2. Upućivanje u odgojno-popravni dom

Član 201.

Odgojno-popravni zavod je namijenjen za izvršenje odgojne mjere upućivanja u odgojno-popravni zavod, koji se osniva za tu svrhu i koji u procesu odgoja maloljetnika obezbjeduje ostvarivanje svrhe izvršenja ove odgojne mjere.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, u kazneno-popravnom zavodu iz tač. 1. i 3. stava 1., člana 120. ovog zakona, mo e postojati posebno odjeljenje za izvršenje odgojne mjere upućivanja u odgojno-popravni dom.

Član 202.

Prema stepenu osiguranja i ograničenja slobode maloljetnika i mjerama koje se primjenjuju u odgoju i postupanju prema maloljetnicima, odgojno-popravni zavod mo e biti otvorenog i poloutvorenog tipa.

U slučaju potrebe u poloutvorenom zavodu mo e postojati i zatvoreno odjeljenje.

Član 203.

Odgojno-popravni zavod se osniva i ukida federalnim zakonom kao odgojno-popravni zavod za muške maloljetne osobe i kao odgojno-popravni zavod za ženske maloljetne osobe.

Sredstva za rad odgojno popravnog zavoda iz stava 1. ovog člana osiguravaju se u Bud etu Federacije.

Član 204.

Odgojno-popravni zavod pru a maloljetniku zaštitu, pomoć i nadzor radi izobrazbe, odgoja i daljnog pravilnog razvoja.

Jedan odgajatelj u odgojno-popravnom zavodu, u pravilu, radi sa 10 maloljetnika.

Član 205.

Dnevna ishrana maloljetnika u odgojno-popravnom zavodu sastoji se od najmanje tri obroka čija vrijednost ne smije biti manja od 16.000 d ula.

Član 206.

Oboljeli maloljetnik za čije liječenje ne postoje uvjeti u odgojno-popravnom zavodu uputit će se na liječenje u odgovarajuću zdravstvenu ustanovu.

Član 207.

U odgojno-popravnom zavodu maloljetnicima se osigurava osnovna i srednja izobrazba.

Maloljetnici mogu sticati stručne kvalifikacije i izvan zavoda, a mo e im se omogućiti i izvanredno školovanje i stručno usavršavanje.

Kvalifikacije koje maloljetnici stiču u školama, tečajevima i radionicama iz stava 1. ovog člana imaju va nost kao i kvalifikacije koje se stiču u odgovarajućim školama i radionicama izvan odgojno-popravnog zavoda, a iz svjedod bi o stečenom obrazovanju ne smije se vidjeti da je stečena u odgojno-popravnom zavodu.

Vrijeme koje je maloljetnik proveo na stručnim i drugim radovima u odgojno-popravnom zavodu računa se kao vrijeme provedeno na radu kad je to potrebno radi sticanja određenih kvalifikacija.

Član 208.

Radno vrijeme maloljetnika koji pohađaju školu i rade u radionicama određuje se po propisima koji va e za učenike srednjih škola za kvalificirane djelatanosti.

Maloljetnici se izvan radnog vremena mogu zapošljavati dnevno jedan sat na poslovima nu nim za uredjenje odgojno-popravnog zavoda.

Maloljetnicima se osigurava devet sati neprekidnog odmora u toku od 24 sata, kao i dva dana odmora u sedmici.

Član 209.

Maloljetnicima, koji pohađaju školu i posti u zadovoljavajući uspjeh u učenju, koji se zala u na radu i dobrog su vladanja, pripada odmor od 15 dana za vrijeme zimskog raspusta i 45 dana za vrijeme ljetnog raspusta.

Ostali maloljetnici i maloljetnici koji ne pohađaju nastavu za sticanje stručne spreme, a na radu su proveli ukupno šest mjeseci, uključujući tu vrijeme provedeno na liječenju, osim u slučajevima namjernog ozlijedivanja, imaju pravo na odmor od 24 do 30 radnih dana godišnje.

Vrijeme provedeno na raspustu i odmoru uračunava se u vrijeme provedeno u odgojno-popravnom zavodu.

Pravilnikom o kućnom redu odgojno-popravnog zavoda bli e se propisuje način određivanja duljine i korištenja raspusta i odmora maloljetnika.

Član 210.

Maloljetnik ima pravo na odsustvo do sedam dana u toku jedne godine u slučaju smrti ili te e bolesti člana u e porodice.

Član 211.

Maloljetnicima u odgojno-popravnom zavodu pripada naknada za obavljeni rad.

Ako maloljetnik radi puno radno vrijeme, pripada mu naknada u visini jedne četvrtine do tri četvrtine zarade koju primaju za isti rad radnici u preduzećima (društvima).

Maloljetnicima koji pohađaju školu i rade u radionicama pripada naknada za rad u iznosu od 70% naknade koju primaju učenici odgovarajuće srednje škole van ustanove.

Član 212.

Maloljetnicima koji bez svoje krivnje ne rade, a nemaju vlastitim sredstava, osiguravaju se sredstva za podmirenje načnu njih potreba.

Maloljetniku koji oboli na radu ili u vezi s radom, pripada naknada za vrijeme spriječenosti za rad po propisima o radnim odnosima.

Član 213.

Maloljetnici mogu slati i primati pismene pošiljke bez ograničenja.

Pospjete čanova u e porodice i osoba koje odobri direktor zavoda, kao i primanje novčanih i drugih pošiljaka omogućit će se maloljetnicima u skladu sa pravilnikom o kućnom redu za-voda.

Član 214.

Maloljtnicima se mogu davati nagrade za postignute uspjehe u učenju, na radnom mjestu, te za primjerno vladanje, a mogu im se davati i druge pogodnosti u skladu sa pravilnikom o kućnom redu.

Član 215.

Maloljetnici su obavezni pridravati se odredaba zakona i propisa donesenih na osnovu njih, izvršavati naredenja službenih osoba u zavodu i pa ljivo čuvati imovinu i predmete koji su im dati na rukovanje i upotrebu.

Za povrede radne discipline i nepravilan odnos prema drugim maloljetnicima ili osoblju zavoda, maloljetnicima se može, pored disciplinskih kazni predviđenih zakonom, izreći i disciplinska kazna izdvajanja u posebnu prostoriju do pet dana.

Član 216.

Odredbe ovog zakona o osnivanju kazneno-popravnih zavoda, unutarnjoj organizaciji, privrednim jedinicama, službenicima i namještencima, o položaju osuđenih osoba, prijemnom odjeljenju, načinu raspoređivanja u klasifikacione grupe, upoznavanju i primjeni kućnog reda i kućnom redu, materijalnoj odgovornosti osuđenih osoba, shodno se primjenjuju na odgojno-popravne zavode i na izvršenje odgojne mjere upućivanja u odgojno-popravni dom.

3. Upućivanje u drugu ustanovu za osposobljavanje

Član 217.

Mjera upućivanja u drugu ustanovu za osposobljavanje izvršava se u odgovarajućim ustanovama socijalne skrbi invalidnih osoba i drugih osoba ometenih u psihofizičkom razvoju, koje pružaju djeci i omladini ometenoj u psihofizičkom razvoju zbrinjavanje, odgoj i izobrazbu u posebnim uvjetima, usmjeravanje i osposobljavanje, te zdravstvenu zaštitu i odgovarajuće oblike stručne pomoći.

Član 218.

Kad je mjera upućivanja u drugu ustanovu za osposobljavanje izrečena umjesto mjere sigurnosti obaveznog psihiatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi osigurava se čuvanje maloljetnika u odgovarajućoj ustanovi u potreboj mjeri, kao i njegovo liječenje uz stalni nadzor ljekara.

XIII - ODGAĐANJE, PREKID I PRESTANAK ODGOJNIH MJERA

Član 219.

Odgađanje i prekid izvršenja zavodske odgojne mjere uređuje se kantonalnim- upanijskim zakonom.

Član 220.

Maloljetnik će se otpustiti iz ustanove za izvršenje zavodske mjere čim ustanova primi sudsku odluku o prestanku ili zamjeni zavodske mjere, odnosno čim protekne zakonom predviđeno najdu e trajanje odgojne mjere.

Prilikom otpuštanja iz ustanove iz stava 1. ovog člana, maloljetniku će se osigurati troškovi putovanja do mesta gdje će maloljetnik boraviti, kao i sredstva za nu nu opremu koja mu nedostaje (odijelo, rublje i sl.).

Član 221.

Kada se maloljetnik nalazi u završnom razredu škole ili pri kraju stručne izobrazbe, a odpuštanjem iz ustanove za izvršenje zavodske mjere bi se onemogućio završetak školovanja, odnosno stručne izobrazbe, ustanova može maloljetniku, na njegov zahtjev, omogućiti završetak školovanja odnosno stručne izobrazbe.

Za vrijeme pohađanja škole ili stručne izobrazbe iz stavka 1. ovog člana, prema maloljetniku se ne primjenjuje zavodska mjera.

XIV - POMOĆ NAKON IZVRŠENJA ZAVODSKE MJERE

Član 222.

Za vrijeme izvršenja zavodske mjere nadle no tijelo starateljstva održava stalnu vezu s maloljetnikom, s njegovom porodicom i s ustanovom za izvršenje zavodske mjere kako bi se maloljetnik što bolje pripremio za vraćanje svojoj porodici i uključio u redovniivot.

Ustanova za izvršenje zavodske mjere obavezna je da pravovremeno obavijesti nadle no tijelo starateljstva o otpuštanju maloljetnika iz ustanove i da tom tijelu predloži i za maloljetnika koji nema roditelja ili čije su porodične prilike nesređene.

Član 223.

Da bi se po izvršenju zavodskih mjer što bolje organizovalo prihvatanje maloljetnika u sredinu u koju će se vratiti, nadle no tijelo starateljstva obavezno je da se posebno založi i za maloljetnika koji nema roditelja ili čije su porodične prilike nesređene.

Član 224.

Ako je maloljetnik bolestan, a treba se otpustiti iz ustanove za izvršenje zavodske mjere i nije sposoban za putovanje, ustanova u kojoj se izvršavala odgojna mjera smjestiti će ga u najbližu zdravstvenu ustanovu radi liječenja.

XV - PRIMJENA ZAKONA NA USTANOVE KANTONA- ŽUPANIJA

Član 225.

Odredbe čl. 1. do 118., čl. 130. do 150., čl. 152. do 155. i člana 188. ovog zakona primjenjuju se i na kantonalne- upanijske ustanove za izvršenje prekršajnih sankcija i drugih mjer.

Odredbe ovog zakona o ovlaštenjima direktora kazneno-popravnog zavoda primjenjuju se i na rukovodioce kantonalnih- upanijskih ustanova iz stava 1. ovog člana, ako zakonom kantona- upanije nije drukčije određeno.

Odredbe ovog zakona o ovlaštenjima Federalnog ministarstva, odnosno federalnog ministra primjenjuju se i na organe uprave kantona- upanije nadle no tih za izvršenje krivičnih i prekršajnih sankcija i drugih mjer, odnosno rukovodioce tih organa, ako zakonom kantona- upanije nije drukčije određeno.

XVI - KAZNENE ODREDBE

Član 226.

Novčanom kaznom u iznosu od 1.000 do 5.000 KM kaznit će se za prekršaj:

1) zdravstvena ustanova koja postupi suprotno odredbama stava 3. člana 174., stava 1. člana 181. i stava 3. člana 183. ovog zakona;

Za prekršaj iz stava 1. ovog člana kaznit će se i odgovorna osoba u zdravstvenoj ustanovi novčanom kaznom u iznosu od 200 do 600 KM.

Član 227.

Novčanom kaznom u iznosu od 200 do 500 KM kaznit će se za prekršaj osudeni stranac:

- 1) ako ne napusti teritoriju Federacije ili neće da boravi u mjestu koje mu je određeno do napuštanja teritorije Federacije (st. 4. i 5. člana 188.);
- 2) ako postupi suprotno odredbi člana 189. ovog zakona.

Član 228.

Novčanom kaznom u iznosu od 50 do 200 KM kaznit će se za prekršaj osuđena osoba kojoj je izrečena mjera sigurnosti obaveznog liječenja narkomana i alkoholičara, ako se ne javi određenoj zdravstvenoj ustanovi na liječenje ili izbjegne to liječenje nepridr avanjem odredene terapije, ili napusti započeto bolničko ili ambulantno liječenje, kao i osuđena osoba koja po otpuštanju iz odredene ustanove za izvršenje kazne zatvora ne nastavi sa obaveznim liječenjem, koje je po ocjeni ustanove potrebno (stav 2. člana 183. i stav 2. člana 185.).

Ako se osoba iz stava 1. ovog člana podvrgne odredenom obaveznom liječenju, izrečena novčana kazna, ako nije izvršena, može se poništiti.

Član 229.

Novčanom kaznom u iznosu od 20 do 100 KM kaznit će se za prekršaj osuđena osoba koja se, po uvjetnom otpuštanju sa izdane kazne, ne prijavi u roku od sedam dana od dana otpuštanja organu za unutrašnje poslove ili ako ne prijavi promjenu mesta boravka, odnosno prebivališta (član 114.).

XVII - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 230.

Po odredbama ovog zakona izvršavat će se i pravosna ne odluke inostranih sudova, ukoliko posebnim zakonom Bosne i Hercegovine ili međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Po odredbama ovog zakona izvršavaju se i sankcije izrečene stranim dravljanima i osobama bez dravljanstva, ukoliko posebnim zakonom Bosne i Hercegovine ili međunarodnim ugovorom nije drukčije određeno.

Član 231.

Kantoni-upanje dužni su donijeti propise o pitanjima iz stava 2. člana 1. ovog zakona najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Federalni ministri koji su ovim zakonom ovlašteni za donošenje propisa za provođenje pojedinih odredaba ovog zakona, donijet će te propise u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Pravilnik o unutarnjoj organizaciji, pravilnik o kućnom redu kazneno-popravnih zavoda, kao i pravilnik o naknadama za rad i pravilnik o zaštiti na radu osuđenih osoba, donijet će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 232.

Kazneno-popravni dom u Zenici nastavlja sa radom kao Kazneno-popravni zavod zatvorenog tipa sa Odjeljenjem maloljetničkog zatvora za maloljetnike u Zenici.

Izvršenje mjere sigurnosti obaveznog psihijatrijskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi izvršavat će se za sve osobe sa teritorija Federacije u posebnom odjeljenju pri Kazneno-popravnom zavodu u Zenici, dok Federalno ministar-

stvo i Federalno ministarstvo zdravstva ne odrede zdravstvenu ustanovu u kojoj će se izvršavati ova mjera.

Mjera sigurnosti obaveznog psihijatarskog liječenja i čuvanja u zdravstvenoj ustanovi izvršavaće se u posebnom odjeljenju iz stava 2. ovog člana, najduže tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona do kada će se organizovati izvršenje mjere u ustanovi iz člana 167. ovog zakona.

Kazneno-popravni dom poluotvorenog tipa Butmir (dio koji se nalazi na teritoriji Federacije) i Okružni zatvor u Sarajevu nastavljaju sa radom kao Kazneno-popravni zavod poluotvorenog tipa u Sarajevu sa Odjeljenjem u Bosansko-podrinjskom kantonu-upanju.

Okružni zatvor u Bihaću nastavlja sa radom kao Kazneno-popravni zavod poluotvorenog tipa u Bihaću.

Okružni zatvor u Mostaru nastavlja sa radom kao Kazneno-popravni zavod poluotvorenog tipa u Hercegovačko-neretvanskom kantonu-upanji sa Odjeljenjem u Zapadno-hercegovačkom kantonu-upanju.

Okružni zatvor u Tuzli i Okružni zatvor u Orašju nastavljaju sa radom kao Kazneno-popravni zavod poluotvorenog tipa u Tuzli sa Odjeljenjem u Kantonu-upanji Posavskoj.

Objekti, zemljište i druge stvari na korištenju kod kazneno-popravnih domova u Zenici i Butmiru-Sarajevu i okružnih zatvora u Bihaću, Sarajevu, Mostaru i Tuzli, postaju vlasništvo Federacije, a pitanja vlasništva objekata, zemljišta i drugih stvari koje koriste okružni zatvori u Busovači i Orašju urediće se posebnim ugovorom između Vlade Federacije i vlada kantona-upanija na čijem se području nalaze ti zatvori.

Član 233.

Osniva se Kazneno-popravni zavod poluotvorenog tipa u Tomislavgradu sa Odjeljenjem u Srednjebosanskom kantonu-upanji, koji će početi sa radom najkasnije u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do određivanja sjedišta i početka rada odjeljenja iz stava 1. ovog člana, Okružni zatvor u Busovači nastavit će sa radom kao odjeljenje poluotvorenog tipa Kazneno-popravnog doma iz Tomislavgrada.

Član 234.

Osniva se Kazneno-popravni zavod za one u Ljubiškom sa Odjeljenjem maloljetničkog zatvora za maloljetnice i Odjeljenjem za izvršenje odgojne mjere upućivanja u odgojno-popravni dom za maloljetnice, koji će početi sa radom najkasnije u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do početka rada Zavoda iz stava 1. ovog člana, kazna zatvora za one, maloljetničkog zatvora za maloljetnice i odgojna mjera upućivanja u odgojno-popravni dom za maloljetnice, izvršavaće se u skladu sa Pravilnikom iz stava 2. člana 26. ovog zakona.

Član 235.

Vlada Federacije će odrediti sjedišta kazneno-popravnih zavoda i odjeljenja iz čl. 232. i 233. ovog zakona uz prethodno pribavljeno mišljenje vlada kantona-upanija, na čijem će se području nalaziti ti zavodi, odnosno odjeljenja.

Član 236.

Do donošenja propisa iz stava 2. člana 1. ovog zakona, kazna zatvora izrečena u prekršajnom postupku, izvršavat će se u posebnim odjeljenjima kazneno-popravnih zavoda iz čl. 232. i 233. ovog zakona.

U kazneno-popravnim zavodima iz čl. 232. i 233. ovog zakona mogu postojati posebna odjeljenja za izvršenje mjere pritvora po rješenju nadležnog suda, do regulisanja uvjeta izvršenja mjere pritvora kantonalnim-upanjskim propisima.

U slučaju iz st. 1. i 2. ovog člana troškove izdane avanje kazne zatvora i mjere pritvora snosi kanton-upanju.

Član 237.

Uvjjeti iz stava 1. člana 39. ovog zakona osiguravat će se prema posebnom planu ustanove, u skladu sa materijalnim mogućnostima, a najkasnije u roku od pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 238.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje primjena zakona o izvršenju sankcija koji su se primjenjivali na teritoriji Federacije, izuzev odredaba kojima se uređuju pitanja iz stava 2. člana 1. ovog zakona koje će se prestati primjenjivati danom stupanja na snagu kantonalno- upanijskih propisa iz stava 1. člana 231. ovog zakona.

Član 239.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Slu benim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajući Doma naroda Parlamenta Federacije BiH Mariofil Ljubić, s. r.	Predsjedavajući Predstavnicičkog doma Parlamenta Federacije BiH Enver Kreso, s. r.
--	--

331

Na temelju poglavlja IV odjeljka A.3 članka 11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici odr anoj 4. studenoga 1998. godine, donio je

ODLUKU**O IZBORU PREDSJEDATELJA ZASTUPNIČKOG DOMA PARLAMENTA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE****I**

Za predsjedatelja Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine izabran je **ENVER KRESO**, član Zastupničkog doma iz reda bošnjačkog naroda.

II

Odluku objaviti u "Slu benim novinama Federacije BiH". ZD broj 1/98 4. studenoga 1998. godine Sarajevo	Zamjenik predsjedatelja Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Stjepan Mikić, v. r.
---	--

Na osnovu poglavlja IV odjeljka A.3 člana 11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Predstavnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici odr anoj 4. novembra 1998. godine, donio je

ODLUKU**O IZBORU PREDSJEDAVAJUĆEG PREDSTAVNIČKOG DOMA PARLAMENTA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE****I**

Za predsjedavajućeg Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine izabran je **ENVER KRESO**, član Predstavničkog doma iz reda bošnjačkog naroda.

II

Odluku objaviti u "Slu benim novinama Federacije BiH". PD broj 1/98 4. novembra 1998. godine Sarajevo	Zamjenik predsjedavajućeg Predstavnicičkog doma Parlamenta Federacije BiH Stjepan Mikić, s. r.
--	--

332

Na temelju poglavlja IV odjeljka A.3 članka 11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici odr anoj 4. studenoga 1998. godine, donio je

ODLUKU**O IZBORU ZAMJENIKA PREDSJEDATELJA ZASTUPNIČKOG DOMA PARLAMENTA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE****I**

Za zamjenika predsjedatelja Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine izabran je **MARIOFIL LJUBIĆ**, član Zastupničkog doma iz reda hrvatskog naroda.

II

Odluku objaviti u "Slu benim novinama Federacije BiH". Predsjedatelj ZD broj 2/98 4. studenoga 1998. godine Sarajevo	Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Enver Kreso, v. r.
--	---

Na osnovu poglavlja IV odjeljka A.3 člana 11. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Predstavnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici odr anoj 4. novembra 1998. godine, donio je

ODLUKU**O IZBORU ZAMJENIKA PREDSJEDAVAJUĆEG PREDSTAVNIČKOG DOMA PARLAMENTA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE****I**

Za zamjenika predsjedavajućeg Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine izabran je **MARIOFIL LJUBIĆ**, član Predstavničkog doma iz reda hrvatskog naroda.

II

Odluku objaviti u "Slu benim novinama Federacije BiH". Predsjedavajući PD broj 2/98 4. novembra 1998. godine Sarajevo	Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH Enver Kreso, s. r.
---	---

333

Na temelju članka 137. stavak 2., a u svezi sa člankom 36. Poslovnika Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine ("Slu bene novine Federacije BiH", br. 8/97, 2/98 i 26/98) Zastupnički dom Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici odr anoj 4. studenoga 1998. godine, donio je

ODLUKU**O IMENOVANJU TAJNIKA ZASTUPNIČKOG DOMA PARLAMENTA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE****I**

Za tajnika Zastupničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine imenovan je **MILE KUDIĆ**.

II

Odluku objaviti u "Slu benim novinama Federacije BiH". Predsjedatelj ZD broj 3/98 4. studenoga 1998. godine Sarajevo	Zastupničkog doma Parlamenta Federacije BiH Enver Kreso, v. r.
--	---
